

Van: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Aan: BastaA! <basta.org@telenet.be>
Datum: 11/18/2009 03:36 PM
Bijlagen: image001.gif (7 kB)
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

[2009.11.09 Bijna 84 procent Italianen voor kruisbeeld in scholen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.11 Generatie-Mak is de wegbereider van Wilders \(NRC Handelsblad\)](#)
[2009.11.12 Asielzoekers meteen naar OCMW voor financiële steun \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2009.11.12 Belgen protesteren tegen 'kruisloze' Sinterklaas \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2009.11.12 Nieuwe asielzoekers kunnen weer direct geld krijgen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.13 3.300 Roma in drie jaar \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2009.11.13 'Verrijking' voor Integratiebrief \(de Volkskrant\)](#)
[2009.11.13 Asielcrisis wordt met de dag erger \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2009.11.13 Asielzoekers meteen doorverwezen naar OCMW \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.13 Asielzoekers op straat gestuurd met daklozengids \(De Morgen\)](#)
[2009.11.13 Gent kan toestroom Roma niet meer aan \(Het Nieuwsblad\)](#)
[2009.11.13 Islam en mededogen \(de Volkskrant\)](#)
[2009.11.13 Medewerkers MRAX leggen werk uur lang neer \(De Morgen\)](#)
[2009.11.13 MRAX-voorzitter houdt zelf racistisch discours \(De Morgen\)](#)
[2009.11.13 MR-senator wil subsidies Franstalige anti-racisme organisatie intrekken \(De Standaard\)](#)
[2009.11.13 Ngo's bereiden vluchtelingenkamp in Brussel voor \(De Standaard\)](#)
[2009.11.13 Onze identiteit \(De Morgen\)](#)
[2009.11.13 Opnieuw asielzoekers naar het OCMW \(De Standaard\)](#)
[2009.11.13 We kunnen veel meer doen voor de roma \(De Standaard\)](#)
[2009.11.13 Zagen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.14 Duurzame lokale verankering \(De Standaard\)](#)
[2009.11.14 ESSAY - Yves Desmet ziet hoe het islamdebat in ons land al te vaak op gescheld uitdraait \(De Morgen\)](#)
[2009.11.14 Knuffelautochtonen \(De Standaard\)](#)
[2009.11.14 Leuk, zo'n nazicratie \(De Standaard\)](#)
[2009.11.14 Nieuwe asielzoekers staan overal voor gesloten deur \(De Standaard\)](#)
[2009.11.14 Niks nieuws onder de zon in Gents Roma-getto \(De Standaard\)](#)
[2009.11.14 PS wil asielzoekers opvangen in openbare gebouwen \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.14 "Te veel migranten in mijn land", vindt helft Europeanen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.14 Vraag wordt groter dan gedacht \(De Standaard\)](#)
[2009.11.15 Allochtonen manifesteren voor gelijke kansen in Antwerpen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.16 Asielzoekers gevat na aantal inbraken \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.16 Brussel wentelt problemen af op Antwerpse armen \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.16 OCMW Antwerpen staat voor 30 miljoen in het rood \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2009.11.16 Regularisatie illegalen doet Antwerps OCMW in het rood gaan \(De Morgen\)](#)
[2009.11.17 België verliest pluimen in corruptie-ranglijst \(De Standaard\)](#)
[2009.11.17 De islam is een deel van Vlaanderen \(De Morgen\)](#)
[2009.11.17 Gent start onderzoek naar politieoptreden op betoging \(De Morgen\)](#)
[2009.11.17 OM afgestraft in mensenhandelzaak \(de Volkskrant\)](#)

Bijna 84 procent Italianen voor kruisbeeld in scholen

ROME | Ongeveer 84 procent van de Italianen is voor de aanwezigheid van kruisbeelden in de scholen. Dat bleek uit een opiniepeiling die vijf dagen na de beslissing van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens werd uitgevoerd. Het Hof oordeelde dat er in de Italiaanse scholen geen kruisbeelden mogen hangen. Klaslokalen zijn immers neutrale oorden, waar geen kenteken van een bepaalde religie thuishoort.

Slechts 14 procent van de Italiaanse respondenten antwoordde "nee" op de vraag of er in de klas een kruisbeeld mag hangen. Twee procent had geen mening, zo stond in de krant Corriere della Sera. Van de Italianen die nooit naar de mis gaan, zegt 68 procent voor de aanwezigheid van het kruisbeeld te zijn. Van de mensen die "een aantal keer per jaar" een eucharistieviering bijwonen, antwoordde 86 procent positief. Van de inwoners die "minstens een keer per week" naar de kerk gaan, antwoordde 93 procent voor een kruisbeeld in klaslokalen te zijn. (AFP)

De Morgen, 2009.11.09, Frank Schlömer

UP

Generatie-Mak is de wegbereider van Wilders

De elite wijt de opkomst van xenofobe leiders als Wilders aan de amorfe massa, en nog steeds onvoldoende aan zichzelf.

Met de verkorte versie van zijn – overigens sympathieke – toespraak bij de aanvaarding van de Otto von der Gablentz-prijs geeft Geert Mak het huidige discours een zwiep in de verkeerde richting (Opiniepagina, 4 november). Hij constateert dat Duitsland een „bijna voorbeeldig” zelfonderzoek achter de rug heeft, doelend op de gruwelen van het Naziregime, en dat Nederland op het gebied van gewetensinspectie alom achterblijft. Hij spreekt in dit verband over een Nederlandse „mythe van onschuld”. Of het nu de wandaden in Nederlands-Indië betreft, de labbekakhouding van het gros der Nederlanders tijdens de bezetting, of onze zegen aan de NAVO-bombardementen op Kosovo.

Mak pleit voor meer onderzoek, temeer omdat „bepaalde processen” uit het verleden (al dan niet in kameleontische vermomming) zich plegen te herhalen, met als gevolg dat een volk wederom collectief in dezelfde val trapt. Hij noemt de naam niet, maar doelt natuurlijk op de opkomst van de moderne Rattenvanger van Hamelen, Geert Wilders. Nogmaals: zijn rede is sympathiek en zijn oproep is urgent. Maar als waarschuwer voor de pest van het herlevende nationalisme graait hij teveel in de boezem van vorige generaties. En te weinig in die van hemzelf.

Ik schrijf dit in het centrum van Moskou, op twintig minuten lopen van metrostation Koersk, waar een gevelleus die Stalin prijst als groot nationaal leider, onlangs in ere is hersteld. Op een zelfonderzoek als bij de Duitsers kunnen de Russen, wat de wandaden van het communisme betreft, niet bogen. Niettemin gist het in Rusland. Een Russisch nationaal mea culpa – al is het maar symbolisch – is noodzakelijk. Temeer omdat hier bij mij in de straat, evenals in Duitsland, nog steeds kampbeulen, moordenaars en verkrachters ongestraft naar de bakker schuifelen en naar de bank voor hun pensioentje.

Zeker, ook Nederland kent zijn collectieve wandaden, zoals de kweeling van de Javaan, de slavenhandel en Srebrenica. Maar wil men het gevaar waarop Mak zinspeelt effectief te lijf gaan, dan zou het onderzoek zich in eerste instantie

misschien moeten bezighouden met de generatie intellectuele en politieke machthebbers tegen wie de volkswoede zich richt. De generatie waartoe ook Mak behoort. Men dient eerst de mythe van de eigen onschuld door te prikken.

Ik krijg het amper uit mijn strot, maar 'de elite' houdt in Nederland het volk voortdurend een spiegel voor. Die zegt: „Zie eens hoe lelijk jullie zijn”, terwijl de eigen houding nauwelijks ter discussie wordt gesteld. De intellectuele chic zoekt de oorzaak van de opkomst van xenofobe leiders als Wilders vooral bij de amorfe massa die deze aan de macht brengt; nog steeds onvoldoende bij zichzelf.

Men kan in Nederland uit de collectieve middelen topsalarissen eisen. Talkshowpresentatoren vragen voor een lezing met gemak een bedrag waarvoor een doorsnee mens een maand moet werken. Tegelijkertijd blijven ze in het openbaar moreel-normatieve uitspraken doen over de levenswandel van anderen.

Dit hypocriete gedrag heeft op een samenleving een veel grotere impact dan men vermoedt. Ik krijg de indruk dat veel Wilders-aanhangers zich hierover meer opwinden dan over de – doorgaans theoretische – bedreiging van de vreemdeling in het portiek. Om het op z'n Tolstojaans te zeggen: men kan van andere mensen pas vergen een goed en zuiver leven te leiden, indien het eigen leven goed en zuiver is. In deze voorbeeldfunctie van de elite wrikt het in Nederland. Ik roep niet op tot heksenjacht, maar met Mak tot bezinning en zelfonderzoek.

Veel van hen, die decennialang hebben gepleit voor de verheffing van het volk, zijn vooral bezig geweest met de verheffing van zichzelf. „Daarom zult gij de vreemdeling liefde bewijzen, want vreemdeling zijt gij geweest in het land van Egypte”, verordonneert Deuteronomium 10:19.

De meeste strijders tegen de nieuwe, gemuteerde nationalistische pest – bij wie ik mij aansluit – zijn de afgelopen jaren vooral vreemdeling geworden van zichzelf. Vreemdeling in het eigen geweten. Maar net als honden de dreiging van een aardbeving voelen, voelt de massa dergelijk spagaatgedrag bijna altijd feilloos aan. Sinds de moord op Fortuyn is er in dit opzicht niks veranderd. En dat is zowel een voedingsbodem voor huidige en toekomstige rattenvangers, als een schande.

NRC Handelsblad, 2009.11.11, Pieter Waterdrinker

UP

'Asielzoekers meteen naar OCMW voor financiële steun'

Asielzoekers worden steeds sneller naar een OCMW werden doorverwezen voor financiële steun. Duizend asielzoekers werden zelfs meteen bij hun aankomst doorverwezen. CD&V-senatrice Nahima Lanjri trekt aan de alarmbel over de herinvoering van de financiële steun voor asielzoekers.

In de Senaat kreeg ze de bevestiging dat asielzoekers na vier maanden in een asielcentrum financiële steun van een OCMW kunnen vragen. Volgens Lanjri hebben 600 mensen aanvraag ingediend bij Fedasil voor financiële steun en werden al 400 dossiers goedgekeurd.

Instructie

Door de crisis in de opvang van asielzoekers vaardigde Fedasil een instructie uit waardoor asielzoekers die voor juni 2007 hun aanvraag hadden ingediend beroep konden doen op financiële steun van een OCMW als ze een huurcontract konden voorleggen. Uit het antwoord dat ze dinsdag kreeg, blijkt dat dit nu al na vier maanden kan.

Lanjri vindt dit onaanvaardbaar wegens het mogelijke aanzuigeffect en de last voor de OCMW's in grote steden aangezien het spreidingsplan niet meer van kracht is. Bovendien hebben de OCMW's van Antwerpen en Brussel ontdekt dat de mensen die uit het asielcentrum wilden vertrekken, een huurcontract met telkens hetzelfde adres voorlegden. 'Dat wijst erop dat ze in handen vallen van huisjesmelkers', aldus de CD&V'ster.

Vanaf dag één

Na haar vraag kreeg Lanjri bericht dat vandaag al 1.000 asielzoekers wegens geen plaats in de centra of de hotels vanaf dag één doorverwezen worden naar een OCMW. Dit betekent volgens haar dat het hek volledig van de dam is.

'Het OCMW van Antwerpen krijgt al wekenlang honderden asielzoekers over de vloer met een vraag voor financiële steun. Nu begrijp ik waar die vandaag komen', stelt de christendemocratische senatrice.

Het Nieuwsblad, 2009.11.12, kld (belga)

UP

Belgen protesteren tegen 'kruisloze' Sinterklaas

ANTWERPEN - Enkele tientallen Belgen gaan zaterdag protest voeren tegen de intocht van de 'kruisloze' Sinterklaas. De Sint verschijnt in mijter zonder kruis erop omdat kinderen geen religieuze symbolen meer te zien mogen krijgen.

En groep Antwerpenaren is verontwaardigd over de ontheiliging van de Sint en gaat uit protest de straat op. „Een echte Sint is een Sint met mijter én kruis”, aldus Marc Belens, een van de protesterende ouders in de Belgische krant Het Nieuwsblad. „Als de Sint langskomt, zullen we hem toeroepen dat hij een valse sint is. We zullen waarschijnlijk worden opgepakt en enkele uren in de cel zitten, maar dat houdt ons niet tegen.”

Hoeveel actievoerders de straat op gaan is niet bekend. Zelf hoopt Belens op minstens 50 mensen. „We zijn een groep van ongeveer 250 ouders en grootouders en zijn met de actie begonnen toen een kind tegen ons zei dat een sint niet echt was omdat er geen kruis op zijn mijter stond.

Het valt volgens Het Nieuwsblad af te wachten hoe de Sint zelf zal reageren op deze protestacties. Mogelijk komt er een roe aan te pas om de actievoerders tot inkeer te brengen, zo becommentarieert de krant de actie.

Algemeen Dagblad, 2009.11.12, (BVDL)

UP

Nieuwe asielzoekers kunnen weer direct geld krijgen

CD&V-senatrice Nahima Lanjri trekt aan de alarmbel over de herinvoering van de financiële steun voor asielzoekers. In de Senaat kreeg ze de bevestiging dat asielzoekers na vier maanden in een asielcentrum financiële steun van een OCMW kunnen vragen. Vanavond vernam ze bovendien dat al duizend asielzoekers van bij hun aankomst naar een OCMW werden doorverwezen voor financiële steun.

Aanzuigeffect

Volgens Lanjri hebben 600 mensen aanvraag ingediend bij Fedasil voor financiële steun en werden al 400 dossiers goedgekeurd. Door de crisis in de opvang van asielzoekers vaardigde Fedasil een instructie uit waardoor asielzoekers die voor juni 2007 hun aanvraag hadden ingediend beroep konden doen op financiële steun van een OCMW als ze een huurcontract konden voorleggen. Uit het antwoord dat ze dinsdag kreeg, blijkt dat dit nu al na vier maanden kan. Lanjri vindt dit onaanvaardbaar wegens het mogelijke aanzuigeffect en de last voor de OCMW's in grote steden aangezien het spreidingsplan niet meer van kracht is.

Huisjesmelkers in Brussel en Antwerpen

Bovendien hebben de OCMW's van Antwerpen en Brussel ontdekt dat de mensen die uit het asielcentrum wilden vertrekken, een huurcontract met telkens hetzelfde adres voorlegden. "Dat wijst erop dat ze in handen vallen van huisjesmelkers", aldus de CD&V'ster.

Na haar vraag kreeg Lanjri bericht dat vandaag al 1.000 asielzoekers wegens geen plaats in de centra of de hotels vanaf dag één doorverwezen werden naar een OCMW. (belga/lb)

De Morgen, 2009.11.12

UP

3.300 Roma in drie jaar

GENT - De voorbije drie jaar kwamen vanuit Bulgarije 3.059 mensen naar Gent, vanuit Slowakije waren dat er 398, vanuit Roemenië 30 en vanuit Tsjechië 75. Daarnaast schat de stad Gent dat er tussen duizend en tweeduizend nieuwe EU-burgers naar Gent zijn gekomen die zich niet in het vreemdelingenregister hebben laten inschrijven.

Samen gaat het dus om meer dan 5.500 personen - of bijna 2,3 procent op een inwonersaantal van 240.000 Gentenaars - die op drie jaar de stad zijn binnengestroomd. Van hen behoren er zo'n 3.300 tot de Roma-minderheid. Voor de grote toestroom in 2007 begon, waren er bovendien al 2.422 mensen uit de nieuwe EU-lidstaten in Gent ingeschreven. 'Gent is duidelijk meer getroffen door deze problemen dan de andere grote steden in ons land', zegt Tom Balthazar (SP.A), schepen van Sociale Zaken.

Het Nieuwsblad, 2009.11.13, Karel Van Keymeulen

UP

'Verrijking' voor Integratiebrief

ANP

DEN HAAG - Het kabinet komt dinsdag met zijn integrale visie op integratie en segregatie, in de zogenoemde Integratiebrief. Dat zei minister Eberhard van der Laan (Integratie) vrijdag na afloop van het kabinetsberaad. Daarin is de brief besproken en hij heeft zoveel waardevolle suggesties gehad, dat hij de brief daarmee nog wil verrijken. Er is geen onenigheid over.

Eind oktober beloofde Van der Laan in de aanstaande Integratiebrief onder meer terug te komen op het 'soms onbehaaglijke gevoel' dat hij heeft bij allochtonen die in Nederland een huis huren en intussen sparen voor een eigen huis in Marokko of Turkije. Hij vindt dat niet helemaal stroken met hun verblijf in Nederland in huizen die door overheid en woningcorporaties voor veel geld en met veel werk worden opgeknapt.

de Volkskrant, 2009.11.13

UP

Asielcrisis wordt met de dag erger

NVT - Al negenhonderd asielzoekers zijn bij hun aankomst meteen doorverwezen naar een OCMW en krijgen financiële steun, hoewel dat niet de afspraak was. Nahima Lanjri (CD&V) vreest dat de asielcrisis zo nog zal verergeren.

De OCMW's van Antwerpen en Brussel worden de jongste weken overspoeld door asielzoekers die hen om financiële steun vragen. Ze hebben nooit in een asielcentrum of hotel verbleven - daar is al geruime tijd geen plaats meer - en worden rechtstreeks doorverwezen naar een OCMW. Als ze daar een huurcontract kunnen voorleggen, krijgen ze financiële steun.

CD&V-senator Nahima Lanjri vindt dat onaanvaardbaar. 'De basis van het nieuwe asielbeleid is net dat er géén financiële steun meer wordt gegeven, omdat dat veel meer mensen aantrekt dan we menswaardig kunnen opvangen. De toestand is nu al hopeloos. Het wordt daardoor alleen maar erger.'

Dat asielzoekers gaan aankloppen bij een OCMW, is het gevolg van een instructie van Fedasil. Door het nijpende gebrek aan opvangplaatsen besliste die dat asielzoekers die vóór juni 2007 hun aanvraag hadden ingediend, de centra konden verlaten en financiële steun konden krijgen van OCMW's. De voorwaarde was wel dat ze een geldig huurcontract moesten voorleggen.

Nahima Lanjri begrijpt niet hoe dat kan. Ze heeft achterhaald dat al zeshonderd mensen zo'n aanvraag hebben ingediend en dat vierhonderd dossiers daarvan zijn goedgekeurd. Bovendien, zegt ze, worden absolute nieuwkomers tegenwoordig zelfs onmiddellijk doorverwezen. De teller stond gisteren op negenhonderd. 'Hoe die mensen aan een huurcontract komen, weet niemand. In Antwerpen heeft het OCMW al gemerkt dat heel veel asielzoekers hetzelfde adres hebben opgegeven. Huisjesmelkers en matrassenverhuurders slaan hun slag.'

Kamerlid Dalila Douifi (SP.A) heeft ondertussen vernomen dat er sinds 12 oktober achthonderd asielzoekers, onder wie heel wat gezinnen met kleine kinderen, de straat zijn opgestuurd door een gebrek aan opvangplaatsen. Ze kregen allemaal een boekje mee: Gids voor daklozen. Douifi en de SP.A eisen dat de regering-Van Rompuy hoogdringend woonmodules plaatst in de bestaande opvangcentra.

Het Nieuwsblad, 2009.11.13, (frp)

UP

"Asielzoekers meteen doorverwezen naar OCMW's"

Asielzoekers worden steeds sneller naar een OCMW gestuurd. Honderden werden zelfs meteen bij hun aankomst al doorverwezen. Dat kan niet, vindt CD&V-senatrice Nahima Lanjri. Zij wil de financiële steun voor asielzoekers herbekijken.

Asielzoekers kunnen na vier maanden in een asielcentrum financiële steun aanvragen bij het OCMW. 600 mensen dienden die vraag al in, weet Lanjri. 400 dossiers werden goedgekeurd.

Huisjesmelkers

Fedasil had nochtans een instructie uitgevaardigd dat enkel asielzoekers die voor juni 2007 hun aanvraag hadden ingediend, beroep konden doen op het OCMW voor financiële hulp. Bovendien moesten ze een huurcontract kunnen voorleggen. Nu blijkt dat dit alles al kan na vier maanden.

Lanjri is verontwaardigd. Ze vreest voor een mogelijk aanzuigeffect. De last voor de OCMW's dreigt ook te groot te worden omdat het spreidingsplan niet meer van kracht is.

Omdat heel wat asielzoekers plots een huurcontract kunnen voorleggen, vreest de CD&V-ster ook dat huisjesmelkers volop hun kans hebben geroken.

"Het OCMW van Antwerpen krijgt al wekenlang honderden asielzoekers over de vloer met een vraag voor financiële steun. Nu begrijp ik waar die vandaag komen", aldus de christendemocratische senatrice.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.13

UP

Asielzoekers op straat gestuurd met daklozengids

Brussel | Steeds meer asielzoekers belanden in ons land op straat wegens gebrek aan opvangcapaciteit. Volgens cijfers van sp.a-Kamerlid Dalila Douifi ging het gisteren alleen al om 110 vluchtelingen op 173 aanvragers die niet aan een dak boven het hoofd konden geholpen worden. "Sinds 12 oktober, op een maand tijd dus, zijn er 800 asielzoekers, waaronder gezinnen met kinderen, de straat op gestuurd", klaagt Douifi aan. Bijzonder schrijnend daarbij, meent de Vlaamse socialiste nog, is dat de asielzoekers wel een brochure in de handen gestopt krijgen, de 64-pagina's dikke en tweetalige Gids voor daklozen. Daarin moeten de vluchtelingen dan zelf uitvinden waar ze eventueel kunnen aankloppen voor een opvangplaats.

De Morgen, 2009.11.13, Bart Eeckhout

UP

'Gent kan toestroom Roma niet meer aan'

Stadsbestuur slaakt noodkreet en vraagt dringend concrete en financiële steun

GENT - Gent wordt dermate overspoeld door Oost-Europeanen - vooral Romazigeuners - dat de stad dringend Vlaamse, federale en zelfs Europese hulp vraagt. '5.500 nieuwe EU-burgers op drie jaar tijd is te veel', stelt het stadsbestuur.

Het schrijnende verhaal in onze krant over de Romasloppenwijk in hartje Gent was de druppel die de emmer deed overlopen (Het Nieuwsblad/De Gentenaar van 5 november). Toen bleek dat in Gent al ruim vier maanden een veertigtal Roma in de buurt van de Rabotwijk in erbarmelijke omstandigheden leven. Ze verblijven in krotten die uit een paar planken en golfplaten zijn opgetrokken. Dat verhaal deed stof opwaaien. Het Gentse stadsbestuur besliste daarom gisteren een brief te sturen aan de Europese, federale en Vlaamse overheden.

'We hebben dreigend concrete en financiële hulp nodig. Als stad van 240.000 inwoners kunnen wij onmogelijk burgers blijven opvangen die naar Gent reizen omdat ze in hun land van herkomst worden gediscrimineerd', schrijven burgemeester Daniël Termont en schepenen Tom Balthazar en Geert Versnick.

'Dit is een noodkreet', geeft schepen van Sociale Zaken Tom Balthazar (SP.A) toe. 'We kunnen dit niet aan, maar we vinden ook dat we dit als stad niet moeten aankunnen. De komst van die mensen zet extra druk op de huisvesting. Die mensen en hun kinderen hebben begeleiding nodig voor onderwijs en taallessen. En dan heb ik het nog niet eens over uitkeringen.'

De stad beklemtoont dat ze die mensen op een humane manier wil opvangen en hun grondrechten zeker wil vrijwaren. 'Maar het kan niet dat de Europese gemeenschap zulke migratiegolven zomaar laat binnenrollen.' Daarom vraagt Gent concreet om Europees geld voor huisvesting en opvang van dak- en thuislozen, steun voor onderwijs, taallessen voor volwassenen, tolk- en taaldiensten, gerichte en aangepaste arbeidsbemiddeling en begeleiding voor gezinnen en gezondheidszorg.

'Die sloppenwijk in het Rabot is zeker een gevolg van de toestroom, al gaat het daar vooral om Roemenen uit één dorp, die hier maar tijdelijk zijn. Maar de komst van al die mensen veroorzaakt ook samenlevingsproblemen. Zij vinden geen aangepaste huizen, en gaan dan maar panden kraken en vakantiehuisjes betrekken - als ze al niet ten prooi vallen aan huisjesmelkers. Ook houden die mensen zich niet aan de regels over huisvuil en zwerfvuil. Ze bedelen ook, en er zijn zelfs aanwijzingen van georganiseerde bedelarij', zegt Balthazar.

Dat alles groeit intussen uit tot een reëel probleem voor de integratie, zegt burgemeester Daniël Termont. 'Bij de Turkse en Marokkaanse gemeenschap waren we op de goede weg, maar nu ontstaan dus nieuwe samenlevingsproblemen.' Balthazar is het daarmee eens. 'In de Turkse en Marokkaanse gemeenschap hebben we intussen aanspreekpunten, en die gemeenschappen zijn zelf goed georganiseerd. Dat is niet het geval met de Oost-Europese nieuwkomers. Bovendien is er ook de taalbarrière.'

'Het blijft natuurlijk een schande dat die mensen in eigen land worden gediscrimineerd. De Europese Unie zou dat actief moeten bestrijden. Europa geeft forse subsidies aan economisch achtergebleven gebieden. Anders zouden Spanje,

Portugal en diverse Oost-Europese landen nog niet zover staan. Maar de problemen worden nu verschoven. Als in Oost-Slowakije in de stad Kosiçe appartementen worden gesloopt, voelen we dat in Gent: dan zakken nogal wat Roma naar hier af. Daarom moet Europa een nieuwe aanpak kiezen voor zulke migratiegolven.'

Het Nieuwsblad, 2009.11.13, Karel Van Keymeulen

UP

Islam en mededogen?

Alle religieuze en spirituele tradities hebben mededogen als grondslag, beweert Karen Armstrong. Is dat zo? En de islam dan?

'Het principe van compassie of mededogen ligt ten grondslag aan alle religieuze, ethische en spirituele tradities; steeds opnieuw wordt daarmee een beroep op ons gedaan alle anderen te behandelen zoals wij zélf behandeld willen worden.'

Handvest

Zo begint het Handvest voor Compassie, een initiatief van schrijfster Karen Armstrong, dat op 12 november in verschillende steden aan de wereld werd gepresenteerd. In Amsterdam werd het handvest voorgelezen door Awraham Soetendorp in aanwezigheid van onder andere Job Cohen en Tariq Ramadan. Soetendorp en Ramadan zijn lid van een Council of Conscience, die bestaat uit mensen van verschillende levensbeschouwelijke achtergronden die het handvest ondersteunen. Daartoe behoren bijvoorbeeld ook Desmond Tutu en Ali Gomaa, de grootmoefti van Egypte.

Het handvest heeft een pakkend begin. Maar is het waar wat er staat? Neem de islam. Is er enige aanwijzing voor, in de Koran of in de praktijk, dat mededogen de grondslag van de islam is? Nee. De gouden regel kan alleen van toepassing zijn als je uit gaat van de gelijkwaardigheid van mensen, als je vindt dat een ander gelijkwaardig is aan jou. In de islam bestaat dat principe niet. De getuigenis van een vrouw is minder waard dan die van een man.

Ongelovigen dienen gemeden, onderworpen dan wel gedood te worden. De uitspraak van Jezus, die te vinden is in Lucas 6:31 'En gelijk gij wilt, dat u de mensen doen zullen, doet gij hun ook desgelijks' is in geen enkele vorm terug te vinden in de Koran, wat Armstrong en wikipedia ons ook willen doen geloven. De islam kent de gouden regel niet.

Mededogen

Sterker nog, de Koran wijst mededogen expliciet af in de godsdienst. In soera 24:2, die gaat over het geselen van de overspelige vrouw en de overspelige man met honderd geselslagen, wordt dat als volgt gesteld: 'en krijgt in Gods godsdienst geen mededogen met hen, als jullie in God en de laatste dag geloven. Bij hun bestraffing moet een groep gelovigen aanwezig zijn.'

Het is een totaal andere manier van denken dan die van Jezus die, zoals te vinden is in Johannes 8:3-11, zei: 'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen.' Wat bezielt Armstrong om haar heil te zoeken bij de grootmoefti van Egypte en Tariq Ramadan om het mededogen in de wereld te bevorderen?

Welnu, ze is bang. Dat begrijp ik althans uit een interview met haar dat ik op de website bruggenbouwers.com vond. Op de vraag waarom de gouden regel en het Handvest voor Compassie zo hard nodig zijn, antwoordt zij: 'Ik geloof ernstig dat we een zeer gewelddadige toekomst tegemoet gaan als we die gouden regel niet toepassen, op mensen om ons heen, maar ook op volken en naties.'

Ontevreden

We leven in een eeuw waarin kleine, ontevreden groepen over een vernietigingskracht beschikken die voorheen was voorbehouden aan natiestaten. Nine eleven zal met terugwerkende kracht een ruzie tijdens een zondagsschoolpicknick zijn, vergeleken met datgene wat zal komen. Tenzij we gaan handelen volgens de gouden regel. We zullen ons moeten verdiepen in elkaar, wereldwijd. We moeten een intellectuele inspanning leveren. En dus niet alleen maar vertrouwen op een krantenartikel of tv-programma en daarna meteen zeggen: dit is mijn kijk op de islam.'

Onze schuld

Wat zegt ze nu eigenlijk? Dat 'wij' onze visie op de islam moeten wijzigen omdat er anders nog veel ergere dingen zullen volgen dan 9/11? We moeten maar geloven dat compassie de grondslag is van de islam, anders zullen we worden vernietigd.

El Kadisia is taal zonder mededogen Door wie of wat vermeldt zij niet maar de verwijzing naar 9/11 doet vermoeden dat zij op moslims doelt. En als onze vernietiging zich voltrekt, dan is dat dus onze schuld. Hadden wij ons maar moeten verdiepen in de islam en moeten zien hoe mooi en goed de islam is.

Nu is de ramp die zich gaat voltrekken nog te keren, als ik Armstrong goed begrijp. Zo is het de bedoeling dat wij tegen beter weten in, ondanks krantenartikelen of tv-programma's, van haar aannemen dat het in de islam om mededogen draait. En wanneer wij dat aannemen moeten wij de hele wereld, waaronder de islamitische wereld, met mededogen

tegemoet treden.

In de praktijk betekent dat volgens Armstrong dat je 'in het publieke leven geen kwaad spreekt over elkaar, niet over je ex-vrouw, maar ook niet over een land waarmee we in oorlog zijn. Zoiets kan niet, kwaadspreken is een ontkenning van onze menselijkheid.'

Ophangen

Nu weet ik niet precies wat zij met kwaadspreken bedoelt maar er zijn zaken zoals genocide, terroristische aanslagen of het ophangen van homoseksuelen, waar een verstandig mens in ieder geval geen goed over behoort te spreken. Moet ik mededogen hebben met het regime van Iran? Ontken ik mijn menselijkheid als ik zeg dat ik plegers van eerwraakmoord verwerpelijk vind?

Volgens Armstrong wel. Hoewel, uit het interview blijkt dat de schrijfster over sommige mensen wel degelijk zonder mededogen en zelfs kwaad spreekt. Over Geert Wilders bijvoorbeeld. Die is volgens Armstrong 'een soort van fascist'. '(...) ik vind het angstaanjagend dat hij de islam steeds afschildert als een slechte godsdienst. Het maakt duidelijk dat we niks hebben geleerd van de Hitler-jaren, van de verschrikkingen van de nazikampen'.

Onheilspellend

Hoe invoelend. Iedereen kent Wilders in de moslimwereld, voegt zij er onheilspellend aan toe. Daarmee suggereert ze dat, mocht een nieuw 9/11 zich aandienen, dat de schuld is van Wilders. En ook de schuld van de pers, die volgens Armstrong nou nooit eens aandacht besteed aan liberale moslims zoals de eerder genoemde grootmoefti van Egypte. Onze schuld dus. De schuld van het Westen.

Wat wil Armstrong verder met haar Handvest voor Mededogen? Ze hoopt 'dat mensen zich empowered weten en gevoelig worden voor taal zonder mededogen'. Dat is al mislukt, kan ik haar vertellen. De presentatie van het Charter for Compassion vond plaats in de Mozes & Aäronkerk in Amsterdam. Op het programma stond dat het gebeuren zou worden afgesloten door het meisjeskoor van de islamitische brede school El Kadisia uit Slotervaart. Wat lief, wat mooi, het lijkt al bijna kerst. Je moet wel erg zuur zijn om dat niet een onschuldig gebeuren te vinden.

Veldslag

Arabist Simon Admiraal wees mij erop dat het zinvol is om eens uit te zoeken wat El Kadisia nu eigenlijk betekent. Hij had gelijk. El Kadisia is een veldslag uit 637. En niet zomaar een veldslag. Het was de beslissende bloedige veldslag in de verovering van Perzië door de islam. Een school in Slotervaart is daar naar genoemd. El Kadisia is taal zonder mededogen. Het is de taal van de islam. En niemand die dat daar op die dag van het grote mededogen heeft herkend of zich daar aan heeft gestoord.

de Volkskrant, 2009.11.13, Amanda Kluvel

UP

Medewerkers MRAX leggen werk uur lang neer

De medewerkers van MRAX, de Franstalige vzw tegen racisme, antisemitisme en xenofobie, leggen vandaag om 11 uur een uur lang het werk neer. Ze doen dat uit onvrede met een inspectie van de Franse gemeenschap.

De medewerkers vinden dat de raad van bestuur druk op hen uitoefent naar aanleiding van de inspectie. Ze willen ook hun onvrede uitdrukken met het ontslag van directeur Didier de Laveleye die een vorige werkonderbreking steunde.

Sinds Radouane Bouhlal in 2004 voorzitter werd van MRAX legden de medewerkers al verschillende malen het werk neer. Eerder deze week kwam de vzw in opspraak nadat bleek dat een medewerker er antisemitische sympathieën op nahoudt. (belga/ka)

De Morgen, 2009.11.13

UP

"MRAX-voorzitter houdt zelf racistisch discours"

MR-senator Alain Destexhe heeft de voorzitter van de Franstalige organisatie tegen racisme, anti-semitisme en xenofobie MRAX, Radouane Bouhlal, ervan beschuldigd een anti-blank racistisch discours te houden. Hij vraagt aan de betrokken overheden om hun subsidies aan de organisatie stop te zetten.

De MRAX is volgens de senator teveel gericht op bepaalde gemeenschappen en de organisatie is weinig transparant. De voorzitter lokt bovendien de controverse uit.

Alain Destexhe eiste "dat de overheidsfinanciering van de gevaarlijke relaties van Radouane Bouhlal gestopt worden". Hij

vindt het onaanvaardbaar dat deze laatste de MRAX heeft omgevormd tot een organisatie die zich specifiek tot bepaalde gemeenschappen richt, dat hij zich laat omringen door mensen die Hamas verheerlijken en verklaringen doet die de "bleekgezichten" stigmatiseert. (belga/sps)

De Morgen, 2009.11.13

[UP](#)

MR-senator wil subsidies Franstalige anti-racisme organisatie intrekken

BRUSSEL - MR-senator Alain Destexhe heeft vrijdag op een persconferentie de voorzitter van de Franstalige organisatie tegen racisme, anti-semitisme en xenofobie MRAX, Radouane Bouhlal, ervan beschuldigd een anti-blank racistisch discours te houden. Hij vraagt aan de betrokken overheden om hun subsidies aan de organisatie.

De MRAX is volgens de senator teveel gericht op bepaalde gemeenschappen en de organisatie is weinig transparant. De voorzitter lokt bovendien de controverse uit.

Alain Destexhe eiste vrijdag 'dat de overheidsfinanciering van de gevaarlijke relaties van Radouane Bouhlal gestopt worden'. Hij vindt het onaanvaardbaar dat deze laatste de MRAX heeft omgevormd tot een organisatie die zich specifiek tot bepaalde gemeenschappen richt, dat hij zich laat omringen door mensen die Hamas verheerlijken en verklaringen doet die de 'bleekgezichten' stigmatiseert.

De Standaard, 2009.11.13, svh

[UP](#)

Ngo's bereiden vluchtelingenkamp in Brussel voor

vrijdag 13 november 2009Bron: belga Auteur: svh BRUSSEL - Verschillende ngo's bereiden zich voor om een tentenkamp voor vluchtelingen te openen in Brussel. Ze willen zo vermijden dat personen die in België op wettige manier asiel hebben aangevraagd buiten moeten slapen in de winter. Dat meldt een van de betrokken ngo's, Artsen zonder Grenzen (AzG), vrijdag.

Volgens AzG worden momenteel 1.300 asielzoekers ondergebracht in hotels bij gebrek aan plaatsen in de normale opvangcentra. Sinds drie weken zou ook daar geen plaats meer zijn en zouden 900 asielzoekers verplicht worden om de nacht door te brengen op straat. AzG wijst erop dat in afwachting van nieuwe opvangplaatsen in juli 2010 tijdelijke locaties werden gevonden. Door een gebrek aan politieke wil en allerlei blokkeringen worden die niet opgevorderd, zegt AzG.

Naast AzG maken CIRA, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Dokters van de Wereld en Caritas International zich klaar om het kamp te openen. 'Het is onaanvaardbaar dat AzG gedwongen wordt om de opening van een vluchtelingenkamp te overwegen in het hart van de hoofdstad van Europa, net zoals we dat doen in gebieden die getroffen zijn door oorlog of natuurrampen', zegt Christopher Stokes, algemeen directeur van AzG, in een persbericht. AzG roept daarom de overheid op om tijdelijke locaties onmiddellijk op te vorderen.

De Standaard, 2009.11.13

[UP](#)

Onze identiteit

Andermaal bracht de Franse president Sarkozy de linkse oppositie in zijn land in een lastig parket. Dit keer door een debat te starten over "identité". Links foetert over een electoraal manoeuvre, en dat is het ook. Maar het is ook veel meer. In alle westerse landen, zeker die met een aanzienlijke en visible aanwezigheid van moslims, woeden er debatten, discussies en polemieken over de definities van nationale of collectieve identiteiten.

En haast overal heeft de linkerzijde koudwatervrees om dat debat aan te gaan. Behalve om uit te leggen dat het een fout debat is, met identiteit als een hol begrip. Ach, natuurlijk is een containerbegrip als identiteit gesneden koek voor stoethaspels allerhande. Minister Geert Bourgeois die de Vlaamse identiteit bedreigd vindt als Clouseau een slecht liedje over België zingt. Geert Wilders die uit een paar Koranverzen meent te moeten opmaken of iemand incompatibel is met de Nederlandse volksaard. Maar het is niet omdat er rond dit begrip veel onzin verteld wordt, of omdat identiteit gemakkelijk politiek misbruikt wordt, dat het een daad van burgerzin zou zijn er laffelijk over te zwijgen.

Net als in Frankrijk zijn het ook in België en Vlaanderen vooral mensen die zichzelf als open en tolerant definiëren, die vervolgens amper uit hun woorden kunnen of willen komen als hen gevraagd wordt om een antwoord op: open, tolerant en solidair met wie of wat? Ze vrezen namelijk dat zo'n debat het oude racisme een nieuw en softer cultureel cachet geeft. Maar dat hoeft niet.

Zoals Yves Desmet in "Zeno" opmerkt: "In een debat hoort ook plaats te zijn voor compromis en verzoening, iets waar we in dit land altijd al in geslaagd zijn. Waarom zouden we dat met de islam niet kunnen? We zijn te afhankelijk van elkaar geworden om nog een andere keuze te hebben." Volgens VUB-socioloog Mark Elchardus helpt het daarbij de zaken duidelijk te benoemen. Zeg niet meer "allochtoon", stelt hij voor, maar "vreemde". Niet om vreemden als eeuwige Fremdkörper te stigmatiseren. Wel om te kunnen spreken waarover het vaak gaat: om fricties allerhande rond "vreemde" aspecten.

Wat eigen is, wat vreemd, hoe daarmee om te gaan, waar grenzen trekken, wat tolereren, wat afwijzen, en waarover intussen heerlijk van mening verschillen: dat is toch het wezen van elk debat over identiteit?

De Morgen, 2009.11.14, Walter Pauli

UP

Opnieuw asielzoekers naar het OCMW

BRUSSEL (BELGA) - Asielzoekers krijgen weer meteen financiële steun. Dat meldt senatrice Nahima Lanjri (CD&V).

Zowat duizend asielzoekers hebben de voorbije dagen al van bij hun aankomst in België financiële steun ontvangen. Er was voor hen geen plaats in de opvangplaatsen van Fedasil en daarom werden ze meteen naar een OCMW doorgestuurd.

En er is meer. Door de crisis in de opvang van asielzoekers vaardigde Fedasil onlangs een instructie uit waardoor asielzoekers die voor juni 2007 hun aanvraag hadden ingediend, een beroep kunnen doen op financiële steun van een OCMW als ze een huurcontract konden voorleggen. Dat kan al na vier maanden.

CD&V-senatrice Nahima Lanjri, die de cijfers opvroeg, luidt de alarmbel over de herinvoering van die financiële steun. Zij vindt het onaanvaardbaar omdat financiële steun een groot aanzuigeffect heeft op nieuwe asielzoekers. Lanjri wijst ook op de last voor de OCMW's in grote steden aangezien het spreidingsplan niet meer van kracht is.

De Standaard, 2009.11.13

UP

We kunnen veel meer doen voor de roma

Dat in een hartelijke en gezellige stad als Gent blijkbaar mensen in sloppenwijken leven, is een schandaal, waarvoor niet alleen de stad verantwoordelijk is. Er kan veel meer gebeuren om nieuwe EU-burgers menswaardig op te vangen.

De beelden van de Gentse Roma-sloppenwijk zullen velen met verbazing hebben geslagen. De o zo hartelijke en gezellige stad heeft dus ook een schaduwzijde? Al lijken de beelden schokkend voor buitenstaanders, toch is 'het probleem' van de rondzwervende Roma al enkele jaren aan de gang. Werner van de Weghe van Huize Triest stelde anderhalf jaar geleden al (De Gentenaar, 7 maart 2008): 'We worden overspoeld, iedere dag opnieuw. Vooral door Roma uit Slovakije. Die zijn hier niet illegaal - ze zijn Europese burgers - maar ze hebben nergens recht op. Als ze werk hebben, is het slecht betaald. Als ze dat verliezen, hebben ze niks meer. Wat wij kunnen bieden? Vier kleine kamertjes voor nachtopvang, met elk twee stapelbedden. Maar op die 16 bedden hebben we deze week in één nacht 26 mensen te slapen gelegd. Op één kleine eenpersoonsmatras sliepen er vier Roma-kindjes. En dat zijn dan nog degenen die hier zijn binnengeraakt. Want ik moet iedere dag neen zeggen.'

De laatste jaren dwaalde in Gent een groep Roma-gezinnen maandenlang rond van het ene naar het andere erbarmelijke kraakpand. En nu hebben er blijkbaar ook families de toevlucht gezocht tot de wijkuintjes in de Gentse Bloemekenswijk. Maar er is meer aan de hand, dat de verhalen en beelden in de krant verduidelijkt. De dak- en thuislozenopvang zat de afgelopen jaren minstens één op de twee nachten vol. Op enkele maanden tijd verdriedubbelde het aantal kinderen dat er opgevangen werd. Door de druk op het onderste segment van de woonmarkt in de stad, is betaalbaar wonen voor deze gezinnen onmogelijk geworden.

Het tekort aan betaalbare woningen op de private huurmarkt en het schrijnende tekort aan crisis- en noodopvang maakt de situatie voor de groepen als de Roma uitzichtloos. Uiteindelijk zijn mensen met een onzekere of kwetsbare verblijfsstatus aangewezen op de goede wil van culturele en caritatieve organisaties zoals Victoria Deluxe, De Werkgroep Vluchtelingen, De Tinten, Hand in Hand, de overkoepelende Kras-diensten en Huize Triest, die huizen voor hen huren. Anderen zijn aangewezen op kraakpanden. Sinds 2007 is er een werkgroep dak- en thuislozen opgericht en verschillende stadsdiensten vergaderen regelmatig over de situatie van de Roma-families. Tot nu toe bleef het echter bij praten en een kleinschalige uitbreiding van nachtopvang.

Het probleem dat we vandaag meemaken, zal alleen toenemen door de toetreding van de nieuwe EU-landen. Steeds meer Bulgaren, Slovak en Roemenen komen zich hier vestigen. Wanneer deze problemen via politieke of maatschappelijke weg aan de kaak worden gesteld en maatschappelijke druk wordt gezet door verschillende personen en

groepen, stoot men steeds op de onmacht van het parse stadsbestuur. Er is vrees voor een aanzuigeffect.

Boeren

Natuurlijk is het niet uitsluitend de verantwoordelijkheid van de stedelijke overheid, en we zien dat de stad pogingen doet. Toen in het verleden tenten opgezet werden in de kazerne in Destelbergen deed dit de Roma echter terugdenken aan hoe ze in 1999 met een list naar een Gents politiekantoor werden gelokt en van daar gedeporteerd naar Slowakije, een misdaad waarvoor de Belgische staat werd veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (het zogenaamde Conka-arrest). In 2007 stuurde burgemeester Daniël Termont (SP.A) een brief naar de leden van de federale regering en de Europarlementsleden van de Vlaamse partijen. Daarmee was de hete aardappel doorgeschoven, maar ook niet meer dan dat. Ondertussen lijkt de situatie er alleen maar erger op geworden.

Mensen zonder wettige verblijfsstatus en mensen met een precaire verblijfsstatus zoals de Roma, zijn de hedendaagse slachtoffers van de globaliserende stad die onderhevig is aan migratiestromen, en de door Europa op gang gebrachte open markt, zonder buffer voor de negatieve effecten daarvan. We pleiten er echter voor om creatieve oplossingen te zoeken op lokaal niveau om zo aan de hoogdringendheid van deze situatie te beantwoorden.

Maatregelen op korte termijn zijn de verdere uitbreiding van de nachtopvang, de permanente opvangmogelijkheden en het ondersteunen van deze groepen door huurwaarborgen te verzekeren of voor een referentieadres te zorgen. Er is ook nood aan meer ambulante hulpverlening rond huisvesting en aan transitwoningen of wooncontainers. Het OCMW kan enkele huizen huren voor mensen met een kwetsbare verblijfsstatus. Dringende maatregelen zijn bovendien een Gents meldpunt of inloophuis; een plek waar de nieuwe EU-burger zich kan informeren over zijn rechten en plichten en waar de stad zich kan informeren over de drijfveren van deze nieuwe EU-burgers. De Bulgaren komen bijvoorbeeld met valse arbeidscontracten of beloftes. Met zo'n meldpunt heeft men wat hardere bewijzen in de hand om naar Europa te stappen en daar de nieuwe lidstaten op hun plichten te wijzen. Er zijn nog andere creatieve manieren. In het Italiaanse Modena vroeg men de Roemeense Roma wat ze voor de kost deden in hun dorp in Roemenië. 'Boeren', zeiden ze, en ze kregen meteen een veld: de overlast daalde drastisch.

Pascal Debruyne (UGent / Tienstien), Stijn Oosterlynck (KU Leuven), Koenraad Bogaert (UGent), Tim Vanhove (Artevelde Hogeschool), Carla Ronkens (Werkgroep Vluchtelingen), Chris Bens (Hand In Hand), Dominique Willaert (Victoria Deluxe), Anke Hintjens, Lut Vael (Samenlevingsopbouw Gent).

PASCAL DEBRUYNEWie? Politicoloog aan de UGent, samen met collega's-academici en welzijnswerkers. Wat? Er zijn creatieve oplossingen nodig om nieuwe EU-burgers menselijk te ontvangen. Waarom? De onlangs ontdekte Roma-sloppenwijk bewijst dat het nodig is.

De Standaard, 2009.11.13

UP

Zagen

In de schoot van Groen! neemt de irritatie toe over de franc-parler van het eigen Vlaamse Parlements lid Luckas Vander Taelen. In opiniestukken in De Standaard klaagde Vander Taelen al herhaaldelijk het failliet van het integratiebeleid aan – met deze week nog een frontale aanval op schrijfster Kristien Hemmerechts. Bij de Vlaamse groenen zijn ze zoveel flinkheid duidelijk niet gewoon, en ligt de oproep tot nultolerantie voor straatpesterijen moeilijk. Zo lazen we op de Facebookpagina van oud-partijvoorzitster Vera Dua dat ze "vindt dat Luckas Vander Taelen beter zou stoppen met zagen!!! Hij is nu parlementair, de ideale positie om problemen op te lossen." In een heftig debatje op dezelfde pagina krijgt Dua steun van nogal wat partijgenoten.

De Morgen, 2009.11.13, Bart Eeckhout

UP

Duurzame lokale verankering

Het akkoord over de regularisatie houdt een verduidelijking in van vijf criteria. Drie daarvan blijven altijd gelden. Het gaat over de langdurige procedure, prangende humanitaire situaties en gezinnen met schoolgaande kinderen waarvan de asielpprocedure langer dan een jaar heeft geduurd.

De twee andere criteria gaan over 'duurzame lokale verankering'. Die zijn eenmalig en gelden alleen tussen 15 september en 15 december:

Het gaat om illegalen die vijf jaar ononderbroken in ons land verblijven, voor 18 maart 2008 hier wettig hebben verbleven en kunnen aantonen dat ze verankerd zijn. Ze hebben bijvoorbeeld sociale banden en spreken een van de landstalen.

Of illegalen die sinds 31 maart 2007 ononderbroken in ons land verblijven en een arbeidscontract kunnen voorleggen.

De Standaard, 2009.11.14

UP

ESSAY - Yves Desmet ziet hoe het islamdebat in ons land al te vaak op gescheld uitdraait

Makkers, staakt uw wild geraas

Het langzaam de kop opstekende islamdebat in dit landje onderscheidt zich vooral door veel radicale polemieken, het spelen op de man en de grove veralgemening, eerder dan door inhoudelijke argumenten, het zoeken naar nuance of enige redelijkheid.

Het werkt dan ook meer polariserend dan constructief.

In Het land van aankomst, het standaardwerk over migratie in de lage landen, beschrijft Paul Scheffer de stadia die zowat iedere migratiebeweging in de wereldgeschiedenis kenmerkt. Achtereenvolgens gaan zowel de ontvangende gemeenschap als de migrantenpopulatie door de fase van vervreemding, conflict en verzoening. Vervreemding voor de eerste omdat zijn leefomgeving voor hem op een te drastische manier verandert, vervreemding voor de tweede omdat hij zijn waarden en cultuurpatroon maar met moeite kan handhaven in zijn nieuwe omgeving. Migratie brengt niet alleen verrijking met zich mee, zoals iets te naïeve voorstanders van de multiculturele samenleving verhoopten, maar ook een verlies, zowel voor de oude bewoners als voor de nieuwkomers, die allebei vrezen een stuk van hun cultuur kwijt te raken.

De spanningen die dat oproept, monden uiteindelijk uit in een conflict, waarvan bij ons het hoofddoekendebat maar één van de recente voorbeelden is.

Dat zich daarop een maatschappelijk debat ent, is alleen maar toe te juichen, maar dan zou het toch een beetje volgens de regels gevoerd moeten worden. En dat gebeurt, aan beide kanten van het spectrum, niet of nauwelijks. Het huidige islamdebat, want daartoe dreigt het migratievraagstuk stilaan verengd te worden, lijkt meer en meer op een stellingenoorlog, waarin ieder vanuit de loopgraven van het eigen Grote Gelijk met zo grof mogelijke munitie naar de overzijde schiet. Dat is alvast niet bevorderlijk voor de derde fase die Paul Scheffer beschrijft, de verzoening.

Islamisering

"Het is merkwaardig", liet professor Mark Elchardus onlangs optekenen, "hoe mensen die twintig jaar geleden nog migranten waren, en tien jaar geleden allochtonen, nu uitsluitend als moslims worden aangesproken, zonder dat er eigenlijk iets aan hun leefwereld en overtuiging is veranderd." Het maatschappelijk veranderende discours daarover is af te lezen aan de slogans van het Vlaams Blok, dat twintig jaar geleden nog simpelweg "Vreemdelingen buiten!" riep en het nu nog uitsluitend heeft over de dreigende islamisering van onze steden, en bij uitbreiding heel Europa. Een thema dat niet langer alleen hen zorgen baart, maar ook als thema de cover van populaire weekbladen haalt, de boeken van Jean-Marie Dedecker en de vrije tribunes van schrijvers en filosofen als Benno Barnard en Etienne Vermeersch. Vooral de tonaliteit van Benno Barnard en sommige van zijn medestanders is ongemeen hard. In een opiniestuk over de hoofddoek luidt het: "Dit gaat over cultuur en beschaving, niet over textiel of alternatieve tienermode. Het gaat om een tactisch wapen in de kruistocht tegen de moderniteit, waarbij iedere hoofddoek een vlag is, geplant in het hart van het Westen." Verderop gaat het "om het uitzetten van bruggenhoofden in een veroveringsproject", en in een ander opiniestuk krijgen tegenstanders de volgende vermaning mee: "Je hoeft me niet te geloven, hoor. De kogels van sultan Mehmet slaan bressen in de muren van Byzantium, maar debatteeer gerust over het geslacht der engelen." Elders schrijft Barnard: "Nazisme en negationisme zijn terecht verboden. Maar zou de Koran ook deze lakmoesproef kunnen doorstaan?" De boodschap kan niet mis begrepen worden: Europa staat voor een beschavingsoorlog, wordt in zijn kern bedreigd door een godsdienst die onmogelijk compatibel kan zijn met de westerse waarden. Mocht dat zo zijn, dan is eigenlijk de onvermijdelijke conclusie dat je die mensen zo snel mogelijk moet neutraliseren: gedwongen bekering, deportatie of nog zwaardere methodes zijn dan de enige oplossingen, ook al hebben betrokken auteurs die logica van hun redenering nog niet op schrift gesteld.

Nu zijn er wat argumenten die deze imminente beschavingsoorlog en verovering tegenspreken.

Volgens demografische berekeningen van het Planbureau zal in 2030 ongeveer 5 procent van de Belgische bevolking van Marokkaanse of Turkse oorsprong zijn. Zelfs indien dat allemaal zeer orthodoxe moslims zouden zijn, is de kolonisering van onze samenleving nog altijd veraf. De problematiek zal zich veeleer stellen in de steden, waar vandaag in Antwerpen bijvoorbeeld al de helft van de kleuters thuis geen Nederlands spreekt. Migratieproblematiek is in eerste instantie een stedenproblematiek, wat in het debat ook vaak gretig vergeten wordt.

Dan heb je de meest uitgebreide studie naar het waardepatroon van moslims ooit, uitgevoerd door het Gallup Center for Muslim Studies, die zes jaar lang tienduizenden moslims in meer dan veertig landen ondervroegen. Zeven procent van die moslims kunnen volgens die studie beschouwd worden als "politiek geradicaliseerd". Dat zijn er allemaal samen een zeer respectabel aantal, maar het blijft een kleine minderheid. De anderen zien absoluut geen heil in de sharia als rechtssysteem, en zijn gelukkig met de democratie, als ze die al hebben.

Onderzoekers John Esposito en Dalia Mogahed stelden bij de voorstelling van hun resultaten dat de gemiddelde moslim in zijn voorkeuren niet afwijkt van westerlingen: democratie, vrijheid, westerse expertise en technologie vinden ze belangrijke verworvenheden. De gemiddelde moslim droomt niet van de jihad, maar van een betere toekomst voor zijn kinderen, van goed onderwijs en een goede baan.

Die statistische waarheid wordt door de islamcritici stevast gecounterd met waslijsten krantenknipsels van gestenigde vrouwen, doden bij duiveluitdrijvingen, bomaanslagen en andere feiten. En natuurlijk hebben ze gelijk: de islam durft zich evenzeer van een zeer onverdraagzame en totalitaire kant te laten zien. Alleen: voorlopig zijn dat excessen, en de definitie van een excès is net iets wat van de algemene norm afwijkt. De stelling dat de moslimwereld te omschrijven valt als Mohammed die droomt van een aanslag, en dat maal anderhalf miljard, is dus misschien wat kort door de bocht. Je zou dan ook de argumentatie kunnen ontwikkelen dat alle Afrikanen voorbestemd zijn om elkaar met machetes uit te moorden, groepsverkrachtingen te organiseren en kindsoldaten te ronselen. Je vindt vrij moeiteloos voldoende krantenknipsels om die stelling te onderbouwen. Maar toch zou niemand een dergelijke grove en volkomen onterechte veralgemening aandurven, terwijl dat bij de islamcritici schering en inslag is.

Schelden

Ironisch is de vaststelling dat beide kampen in het debat zich van gelijkaardige retorische trucs bedienen. Zo schrijft Benno Barnard: "Het is mijn ervaring dat sommige mensen mij schuwen, sinds ik me in het openbaar over de islam uitspreek. Sindsdien ben ik een slecht mens, die ergens tussen het fascisme en het populisme thuishoort. Net als de islam kent links geen genade voor afvalligen."

Het klopt inderdaad dat soms op de man gespeeld wordt. Politicoloog Sami Zemni zei in een interview: "Dat sommige mensen durven te beweren dat elke moslim per definitie gewelddadig is en voorgeprogrammeerd om te doden is hallucinant. Als mensen van links, zoals Benno Barnard en Wim Van Rooy, beginnen te schrijven dat Philip Dewinter gelijk heeft over de islam, wordt het gevaarlijk. Zo is het antisemitisme ook groot geworden." Zoiets hebben Barnard en Vermeersch vooreerst nooit geschreven, en hun islamkritiek meteen gelijkschakelen aan de opkomst van het vooroorlogse antisemitisme is ook niet meteen een zindelijk argument.

Anderzijds gebruikt het vermeende slachtoffer van weldenkend links graag identiek dezelfde methodiek. Toen schrijver Tom Naegels opmerkte dat hij aan waslijsten terroristische aanslagen in Pakistan en enkele goed gekozen en wrede Koranfragmenten weinig had om de reële fundamentalistisch-islamitische bedreiging in zijn stad Antwerpen te kunnen inschatten, was Barnard er als de kippen bij om deze nochtans perfect legitieme vraag af te doen als de verzuchting van een "provinciaaltje" en te stellen "dat nogal wat linkse intellectuelen een afkeer hebben van feiten die springstof vormen onder de noties van de maakbare samenleving."

Terwijl het net de opdracht van een intellectueel, of hij nu links of rechts is, zou moeten zijn om alle feiten, ook deze die zijn hypothese niet ondersteunen, te betrekken in zijn redenering.

Dat doen beiden kanten niet: het blijft vaak hangen in persoonlijk gescheld.

Dat mocht ook Groen!-parlementslid Luckas Vander Taelen ervaren, die zich in een opiniestuk had beklagd over de toenemende agressie en onverdraagzaamheid in een aantal Brusselse probleembuurten, noem ze gerust getto's. Een fluim in zijn gezicht was zijn deel geworden toen hij het aandurfde om enkele bewoners van de wijk op hun gedrag aan te spreken. Een eerste standje kwam van publicist Paul Goossens: "Of ze nu Philip Dewinter, Benno Barnard of Jean-Marie Dedecker heten, het nieuwe front van bange Oude Belgen deelt dezelfde onwrikbare overtuiging: de islam bedreigt de westerse waarden, het verkeersreglement in de eerste plaats." Waarop Barnard prompt de vermeende destijds sympathieën van Goossens voor het maoïsme op de korrel nam. Waarop Kristien Hemmerechts het ego van Barnard onder vuur nam en ook even sneerde naar Vander Taelen: "Ik ben nog nooit in mijn gezicht gespuwd, dus vraag ik me af wat Luckas Vander Taelen doet waardoor er in zijn gezicht wordt gespuwd, maar bon, dit terzijde." Een variant op de redenering dat de vrouw die verkracht wordt er misschien ook wel zelf om heeft gevraagd. Ziedaar het peil van het intellectuele debat in Vlaanderen, anno 2009.

Exegese

Barnard en Vermeersch argumenteren vaak op basis van een exegese van Koranfragmenten. In dat boek vind je inderdaad nogal gruwelijke voorschriften en fragmenten, dat heeft het met het Oude Testament gemeen. Maar net zomin als iedere katholiek nauwgezet de Bijbel of de voorschriften van de paus volgt, is iedere moslim plots een diepgelovige, die voor iedere handeling de vraag stelt welk Koranvers van toepassing zou kunnen zijn. Als we de bronteksten van het christendom en het jodisme niet toepassen op iedere katholiek of jood, waarom dan wel bij de moslim?

Geschat wordt dat slechts 20 procent van de groep die zich als moslim omschrijft iedere vrijdag naar de moskee gaat. De anderen doen dat nooit of zeer zelden, ook al bidden ze en houden ze ramadan, en vinden ze zichzelf volbloed moslim. Ook binnen de moslimgemeenschap, net als binnen de katholieke, vind je alle varianten van diepgelovig tot randkerkelijk. Daar allemaal het etiket moslim, laat staan radicaal, op plakken is een grove veralgemening. Trouwens, geloven Barnard en Vermeersch echt dat het probleem opgelost zou zijn wanneer morgen alle moslims bij toverslag ex-moslims zouden worden?

Dat een godsdienst last heeft met de moderniteit is niet het exclusieve voorrecht van de islam. Ook de katholieke kerk heeft maar node leren aanvaarden – en nog niet eens de afgelopen twintig jaar – dat de samenleving anders denkt over abortus, euthanasie en het homohuwelijk dan zij. Bij de islam is dat niet anders, en vandaag mogelijk zelfs heftiger. Daar moet je je dan inderdaad tegen verzetten, en de imam moet niet krijgen wat aan de bisschop ontnomen is, maar om dan meteen de islam tot enige en algehele bedreiging van de westerse waarden te bombarderen gaat ook wat ver. Het verwijt van de islamcritici aan de klassieke linkerzijde – een schuldige naïviteit die veel problemen onder de mantel van de tolerantie heeft geveegd – is terecht, maar de slinger dreigt nu wel door te slaan naar een soort

verlichtingsfundamentalisme dat zich ent op tien verzen uit de Koran. De verlichtingsretoriek dreigt zo een middel tot onderdrukking en disciplineren van de ander te worden en dan zit je dicht bij een uitspraak van de Franse filosoof Todorov: "De angst voor barbaren is wat ons dreigt tot barbaar te maken. En het kwade dat wij zullen berokkenen zal veruit het kwade dat we eerst vreesden overtreffen."

Terwijl de geschiedenis toch leert dat godsdiensten eerst en vooral onuitroeibaar zijn, maar ook in staat tot het beste en het slechtste. De moslimcultuur rond het Alhambra was in de vroege middeleeuwen de meest vooruitstrevende en open samenleving die er destijds bestond, en het katholicisme was niet zo lang daarna verantwoordelijk voor de inquisitie. Politicoloog Sami Zemni heeft geen ongelijk wanneer hij stelt: "Het theoretische debat over tradities en concepten in de islam kan best interessant zijn, en een aantal kritieken zullen zeker waar zijn, maar is dat het belangrijkste? Nee, de grote vraag is hoe moslims een integraal onderdeel zullen worden van deze maatschappij. Nu praten we vaak over een virtuele media-islam die in de werkelijkheid niet bestaat."

Weldenkend links

Wanneer de islamcritici een overtuigend punt maken, dan is het met hun kritiek op wat ze gemeenzaam als "welmenend links" omschrijven. Daar is tolerantie inderdaad te lang een dekmantel voor onverschilligheid geweest, een blind weggijken wanneer nochtans fundamentele waarden in het gedrang dreigden te komen. Niet door de voltallige moslimgemeenschap, maar vooral door jonge mannen uit die groep, die de islam vaak misbruiken als vlag van morele superioriteit om weg te komen met zaken die niet door de beugel kunnen. Dat punt is zeer lang onbespreekbaar geweest, zoals ik zelf mocht ervaren in april 2002, toen ik het, jaren voor de huidige islamcritici zich outten, al had over de problemen van de rot-Marokkaantjes in de grootstad. Ook toen was de vaststelling dat die wel degelijk bestaan al voldoende om een huivering door de progressieve goegemeente te jagen. Want als je je door die vaststelling al niet meteen als racist uitte, dan droeg je toch minstens bij tot een stigmatiserende beeldvorming van de betrokken gemeenschap. Die gedachtegang wordt tot vandaag volgehouden door publicisten als Paul Goossens, die de terechte vaststellingen van Luckas Vander Taelen over de feitelijke wetteloosheid en onverdraagzaamheid in een aantal Brusselse probleembuurten niet alleen weg minimaliseerde, maar meteen ook de volledige verantwoordelijkheid legde bij de maatschappelijke achterstelling van de jonge allochtoon. Een fluim in het gezicht, een steen naar de politiecombi, een handtasdiefstal als legitieme daad van politiek verzet tegen een incompetent gemeentebestuur en een racistische samenleving, die redenering.

Maatschappelijke achterstelling leidt inderdaad tot criminaliteit en vandalisme, maar is er daarom nog geen excuus voor. En het helpt niet echt de ogen te sluiten voor de stoet jonge allochtone pubers die voor onze jeugdrechters defileert en die enkel met de dreiging dat ze anders naar de gesloten instelling in Mol worden gestuurd enigszins in het maatschappelijke gareel kunnen worden gehouden. Als ze buiten de rechtszaal al niet worden opgewacht door de meerderjarige bendeleider die een nieuwe klus in petto heeft. En natuurlijk zijn die rotjochies met even weinig als de werkelijk radicaal-fundamentalistische moslims, maar ze zijn er wel en hun gedrag kapot verklaren of vergoelijken is alleen maar een middel om de publieke opinie rustig verder te later verrechtsen. Als de islamcritici vaak makelaars in angst zijn, dan zijn er ook producenten van slachtofferschap, die met mooie maatschappijanalyses, waarin zelfs een grond van waarheid zit, de illusie creëren dat je niet langer verantwoordelijk zou zijn voor je eigen daden. Een samenleving heeft de verdomde plicht kansen te bieden aan haar migranten en hun kinderen, iets waar we al decennia jammerlijk in falen. Maar omgekeerd hebben migranten en hun kinderen ook de verplichting die kansen te grijpen en er een inspanning voor te leveren. Velen doen dat gelukkig, een minderheid ostentatief niet. Volhouden, zoals Goossens doet, dat de pure vaststelling van dat gegeven alleen past in "het Groot Museum van elitaire angsten en bekrompenheid" is niet meteen een sterk argument. De tolerantie voor dat soort gedrag is immers in wezen schuldig verzuim, de vermindering van die vaststelling is niet langer doenbaar, en vandaar ook het ontstaan van het conflict. De vraag is alleen hoe je naar de verzoening gaat.

Dialog

Journalist Joël De Ceulaer maakte een mooie observatie bij het bekijken van de Terzake 09-verkiezingsuitsendingen, waar met een aantal stellingen naar de mening van de Vlaming werd gepeild. Eén van die stellingen was: "Ook een moslim is een Vlaming." Alleen al dat je er een stelling van maakt, suggereert dat er over dit gegeven gediscussieerd zou kunnen worden. De Ceulaer stelde terecht vast dat geen redactie op het idee zou komen om stellingen te bedenken als "ook een vrouw is een mens" of "ook een homo is een Vlaming". Het toont hoe diep het wij- en zij-denken in het onderbewuste aanwezig is. Overigens aan de beide kanten van het spectrum: al te gemakkelijk wordt ook iedere kritische benadering van moslimthema's of migratievraagstukken door allochtone woordvoerders afgedaan als een illustratie van het wij-zij-denken en daarmee meteen al te makkelijk van tafel geveegd.

De enige mogelijke oplossing is een open en taboeloos debat, waarbij eenieder zijn mening en vrijheid blijft behouden. Wanneer moslims zeer terecht het grondwettelijk verankerde recht op godsdienst en godsdienstbeleving opeisen, dan moeten zij ook aanvaarden dat anderen hun even grondwettelijk verankerde recht op godsdienstkritiek uitoefenen. Zelfs al gebeurt dat soms radicaal, maar zowel Geert Wilders als Nordine Taouil hebben recht op hun mening. Het democratische debat is niets anders dan dat: een botsing van meningen. Religieuze orthodoxie heeft altijd bestaan. Marginalisering ervan maakt een samenleving niet opener of vrijer. Maar de prijs daarvoor is even heftige godsdienstkritiek. En op zijn beurt weer kritiek op die godsdienstkritiek.

Er moeten meerderheden van gelovigen zijn die aanvaarden dat zij hun normen niet kunnen opdringen aan de

samenleving. Vooral nog zijn er geen aanwijzingen dat een grote meerderheid van moslims die dialoog of dat respect voor de rechtsstaat afwijst. Maar wanneer moslims vrijheid opeisen, moeten ze die ook aan anderen gunnen. Pluralisme wordt ook in hun gemeenschap onvoldoende aanvaard, voor geloofsafvalligen is het helemaal onleefbaar. Ook dat moet gezegd en bekritiseerd kunnen worden.

Als er zich al problemen stellen met orthodoxe of fundamentalistische denkbeelden in bepaalde moskeeën, dan is dat in tegenstelling tot een wijd verbreid misverstand overigens niet te linken aan maatschappelijke achterstelling van de migrant. De staatsveiligheid en de gerechtelijke politie, die deze radicalen nauwgezet volgen, bevestigen allebei dat radicalisering vooral een probleem vormt bij hoger opgeleide moslims, die in de orthodoxie een politieke leer vinden die hen aanspreekt. Net zoals je bij de maoïsten destijds ook meer universitaires dan arbeiders vond om de gewapende revolutie van het proletariaat te verdedigen.

Wat we eigenlijk nodig hebben, is een opstand van de gematigden. Waarbij taboeloos kan worden gesproken over de thema's die het conflict weerspiegelen.

Patrick Janssens kreeg een stortvloed van kritiek toen hij de problematiek van de volgmigratie aankaartte. Nochtans terecht: zo'n 70 procent van de kinderen van migranten haalt op zijn of haar beurt een partner uit het land van herkomst, 30 procent huwt met een partner van de tweede of derde generatie. Trouwen met een autochtoon gebeurt zogoed als nooit. Dat fenomeen is een van de grootste remmen op een beter samenleven, want telkens importeert men Nederlandsonkundige partners, die hun kinderen niet in het Nederlands opvoeden, waardoor die met achterstand aan hun schoolloopbaan beginnen, waardoor de emancipatie binnen deze samenleving generatie na generatie opgeschort wordt. Dat probleem aankaarten heeft niets met islamofobie te maken maar alles met een oprechte sociale bekommernis. Het kan immers anders: in Groot-Brittannië wordt vandaag één op de tien kinderen uit een gemengd huwelijk geboren, en Britten van gemengde afkomst zijn de grootste minderheidsgroep geworden, en de levende negatie van het wij-zij-denken.

Of neem de hoofddoek: ik begrijp volledig de argumenten van vele vrienden die voor het verbod zijn, en daar ook een goede reden voor hebben. Zelf ben ik tegen zo'n verbod, omdat ik vrees dat je de mentaliteit van mensen niet met dwang kunt veranderen, en je op die manier de symbolen alleen maar belangrijker maakt. De hoofddoek is voor mij weliswaar een symbool van de ongelijkheid tussen man en vrouw, maar evengoed ken ik moslimmeisjes die hem alleen dragen omdat hij hun vrijgeleide is om buitenshuis te komen en even verlost te zijn van hun mach-broers. Dat is geen principiële maar een pragmatische vaststelling. Maar ook daarvoor hoort er in een debat plaats te zijn: niet alleen voor de verdediging van het Heilige Grote Gelijk en de Grote Principes, maar ook voor enig wederzijds begrip, mededogen en nuance.

En vooral voor het compromis en de verzoening, waar we in dit land altijd al in geslaagd zijn. Waarom zouden we dat met de islam niet kunnen? We zijn te afhankelijk van elkaar geworden om nog een andere keuze te hebben. Het is tijd om het debat niet langer over te laten aan de makelaars in angst en de producenten van slachtofferschap.

In het debat hoort ook plaats te zijn voor compromis en verzoening, iets waar we in dit land altijd al in geslaagd zijn. Waarom zouden we dat met de islam niet kunnen? We zijn te afhankelijk van elkaar geworden om nog een andere keuze te hebben. Het verwijt van de islamcritici aan de klassieke linkerzijde – een schuldige naïviteit die veel problemen onder de mantel van de tolerantie heeft geveegd – is terecht, maar de slinger dreigt nu wel door te slaan naar een soort verlichtingsfundamentalisme dat zich ent op tien verzen uit de Koran

De Morgen, 2009.11.14, Yves Desmet

UP

Knuffelautochtonen

SMEEKBEDES VOOR BETROKKENHEID HELPEN NIET

Xenofobe critici halen nog altijd uit naar de politieke correctheid van het multiculturalisme. Maar ondertussen, schrijft BAS HEIJNE, is die politieke correctheid van kamp veranderd: nu mag van de nukkige, autochtone burger geen betrokkenheid worden geëist. Het leidt tot potsierlijke mislukkingen, zoals in de Zuid-Hollandse gemeente Ridderkerk.

Mij was het ontgaan, maar in de Volkskrant schreef Evelien Tonkens er van de week een stukje over: de mislukte poging van de gemeente Ridderkerk om ontevreden buitenstaanders, de burgers die zich wentelen in hun onvrede, te overladen met 'bestuurlijke warmte'. Een jaar lang was op allerlei manieren geprobeerd hen te bereiken en tot meedoen over te halen: om 'een menselijk, warm gezicht te tonen' kregen alle inwoners een digitaal bloemetje gestuurd, nieuwkomers ontvingen bij het standaardinformatiepakket een cake die ze 'met de burens' konden opeten. Op een antwoordkaart konden bewoners invullen wat de gemeente allemaal nog meer kon doen om mensen met elkaar in contact te brengen. Niemand stuurde in. De inwoners van Ridderkerk werd ook gevraagd iets positiefs te schrijven over 'wat betrokkenheid voor u inhoudt'. En: 'met elkaar maken we dan een wandkleed'.

Nauwelijks reacties. Project 'Aanhaken' mislukt.

Tonkens concludeert dat de afzijdigen van Ridderkerk geen behoefte hebben aan betrokkenheid en totaal niet geïnteresseerd zijn in het democratische proces. 'Trots op democratie – daar schort het aan.'

Dat zal best, maar je kunt je afvragen of het project 'Aanhaken' van de gemeente Ridderkerk daar het beste bewijs van is. Met elkaar maken we een wandkleed! Waar doet die softe, sentimentele, bevoogdend kinderlijke toon aan denken? Aan de hoogtijdagen van het multiculturalisme, toen er voor afzijdige allochtonen van overheidswege ook allerlei ludieke evenementen werden bedacht om elkaar te 'ontmoeten'. Die gekte is nog steeds niet helemaal overgewaaid; neem nu de zogenaamde Burenwinkel, waar producten werden verkocht die de sociale cohesie moesten bevorderen: zo was er een speciaal ontworpen gieter met een extra lange tuit, waarmee je vanaf je balkon ook de plantjes van je burens water kon geven. Wie zoiets bedenkt, weet niet wat woede is. Wie denkt permanente onvrede en afzijdigheid te kunnen bezweren met een gratis cake, lijdt aan een beangstigende vorm van blindheid.

Naïviteit kent geen tijd. Ruim na het failliet van het blijmoedige multiculturalisme is er in wezen niets veranderd. Alleen zijn de rollen omgedraaid, de bordjes verhangen. Terwijl nieuwkomers keer op keer met hun neus in hun eigen verantwoordelijkheid worden geduwd in het kader van 'het grote benoemen', wordt de ontevreden autochtone afhaker het hof gemaakt met een omzichtigheid waaraan de multiculturalisten van weleer nog een puntje konden zuigen. Vroeger was de migrant het eeuwige slachtoffer, die warm en innig tegemoet gekomen moest worden en in alles vergoelikt. De autochtone Nederlander moest niet zeuren. Nu is het andersom. De permanent afzijdige burger is de knuffelautochtoon geworden, zijn onvrede de nieuwe zieligheid. De omzichtigheid waarmee hij benaderd wordt, is louter politieke correctheid. Alle verwijten die in Nederland nieuwkomers treffen — niet meedoen, klagen en zeuren zonder initiatief te tonen, het slachtoffer uithangen zonder zelf een bijdrage te leveren — zijn ook van toepassing op die verbeterde afhaker, alleen wordt hij gesmeekt in plaats van aangesproken.

Je ziet het aan die kruiperige benadering van de gemeente Ridderkerk. Je ziet het aan de gepikeerde ontzetting waarmee op televisie werd gereageerd toen zanger Herman van Veen het gewaagd had de PVV van Geert Wilders met de NSB te vergelijken. 'U beledigt twee miljoen mensen!' luidde het belangrijkste tegenargument. Dat is helemaal geen argument — het is een bange bezwering. Je moet wel ernstig verblind zijn om niet te zien dat de PVV als beweging ondemocratisch is, het maakt niet uit hoeveel miljoen hardwerkende Nederlanders dat weigeren in te zien, omdat ze nu eenmaal zo'n teringhekel hebben aan Balkenende en Bos. En ook niet dat dat bezwaar vooral geuit wordt door 'softe linksmensen' of berekenende politieke tegenstanders. Het is een feit.

Dat een gelijke ontzetting uitblijft wanneer Geert Wilders alle Nederlandse moslims steeds weer fascistten noemt en zijn critici consequent shariasocialisten, geeft al aan dat we met een ernstige vorm van politieke correctheid te maken hebben. Werd eertijds kritiek op de multiculturele samenleving afgedaan als buitenlanderhaat, tegenwoordig is de afzijdige burger het slachtoffer van dienst. Van die burger mag je geen maatschappelijke betrokkenheid eisen. Hij is een slachtoffer dat niet mag worden tegengesproken, hij moet gepaaid worden met digitale bloemetjes van de gemeente en aanmoedigende ansichtkaarten. Wilders spreekt uit naam van de mensen die eindelijk recht van spreken hebben, Herman van Veen uit naam van mensen die beter hun mond kunnen houden. Dat heeft niks met argumenten te maken — en alles met de tijdgeest.

Die vergelijking met de NSB door Van Veen was ongelukkig — niet omdat die helemaal niet op zou gaan, maar omdat beschuldigingen van fascisme en racisme aan de orde van de dag waren in de hoogtijdagen van het multiculturalisme. Wie een ander tegenwoordig voor fascist of NSB'er uitmaakt, verwijst helemaal niet naar de Tweede Wereldoorlog, maar naar de 'linkse' jaren zestig en zeventig. Daar zit het trauma. Hetzelfde geldt voor woorden als extreemrechts, staatsgevaarlijk, enzovoort. Mijn woorden zijn het niet, er is al genoeg heilige verontwaardiging.

Critici van het blijmoedige multiculturalisme hadden gelijk toen ze stelden dat je betrokkenheid mag eisen, in plaats van erom te smeken. Maar dat geldt dan wel voor iedereen, voor nieuwkomers en voor achterblijvers. Slachtoffers heb ik nu wel genoeg gezien.

NRC Handelsblad

BAS HEIJNEWie? Columnist van NRC Handelsblad. Wat? Afzijdige, misnoegde burgers moeten niet gepaaid worden. Waarom? Betrokkenheid mag je eisen.

De Standaard, 2009.11.14

UP

Leuk, zo'n nazicratie

Je denkt dat het ophoudt, en dan gaat het toch weer door. Nu krijgt zelfs Herman van Veen al bedreigingen. U leest dat goed: Herman van Veen, de dapperste eend van Waterland. De man met de stem van perenstroop, die zelfs een oprisping na een zware maaltijd kan doen klinken als vergiffenis, en die net een cd uit heeft met de vijftig mooiste, meest rustgevendende pauzes tussen zijn woorden. De enige man ter wereld die de Blitzkrieg had kunnen stoppen met de woorden: 'Adolf (pauze), jongen toch (pauze), wat doe je daar nou?' Die man. Die is bedreigd. Niet één, maar duizenden keren. En hij krijgt politiebeveiliging. Het is wachten op de dag dat de heilige sint bij de baard door de straten van Amsterdam wordt gesleept. Dat leniemienie voor de ogen van Pino, Tommie, Bert en Ernie in stukken wordt gescheurd.

Dat meneer de Uil vertrappeld wordt, omdat hij Bor de Wolf gedemoniseerd heeft.

Dankzij de wet van de remmende voorsprong, de versnellende achteruitgang of de dynamische stilstand beleeft Nederland vandaag net dezelfde verscheurende discussies als Vlaanderen, twintig jaar geleden. Van Veen had de PVV van Geert Wilders vergeleken met de NSB, de fascistische beweging die tijdens de Tweede Wereldoorlog collaboreerde met de nazi's. Hij schijnt dat in een bepaalde context gedaan te hebben, een wat academisch gesprek over totalitarisme ter herdenking van de val van de Muur, en hij schijnt enkel gezegd te hebben: 'De PVV moet opletten dat ze niet dezelfde weg opgaat als de NSB.' Waarmee hij louter heeft willen verwijzen naar het ontbreken van interne partijdemocratie. Wat om en bij hetzelfde effect had als zeggen dat Guy Mortier moet opletten dat hij niet op Saddam gaat gelijken, wegens zijn snor. Het doet wat denken aan de Paus en zijn Regensburgspeech: wie Mohammed gevaarlijk noemt, kan achteraf nooit nog de context reconstrueren die een en ander in perspectief plaatst.

Ten gronde heeft Van Veen natuurlijk ongelijk. Historische vergelijkingen staan of vallen met de essentie, niet met het detail. Wil je een beweging of politicus in verband brengen met het nazisme, dan moet je toch minstens kunnen aantonen dat die het parlementarisme wil afschaffen, een dictatuur onder één leider wil invoeren en andersdenkenden met geweld het leven zuur maken. Het ontbreken van interne democratie is niet genoeg, zelfs niet om te waarschuwen dat deze of gene moet opletten om niet fascistisch te worden. Maar anderzijds: mensen maken zoveel overtrokken vergelijkingen. Het nazisme wordt al zo lang retorisch misbruikt. Hoe vaak zou er hier in België al niet gewaarschuwd zijn dat het asielbeleid 'herinneringen oproept aan donkere periodes uit onze geschiedenis'? Is er één minister van Binnenlandse Zaken die zich daardoor gedemoniseerd heeft gevoeld?

Het verschil zit hem natuurlijk in de sfeer van geweld, die al jaren rond dit debat hangt. Niet zozeer geweld tegen Herman van Veen, maar vooral tegen Wilders. Tegenstanders vergeten nogal snel dat hij al jaren ondergedoken leeft. En dat twee van zijn prominente voorgangers vermoord zijn. Dat verandert de reikwijdte van veel uitspraken. Het verstoort de communicatie op fatale wijze. Plots gaat het niet meer om een niet zo kwaad bedoelde lapsus van een verder volstrekt ongevaarlijke kunstenaar, uit een generatie die zelfs de parkeerpolitie nog Gestapo genoemd heeft. Het is de zoveelste stap in de ontmenselijking van een nu al vogelvrij verklaard man. Hoe kun je in zo'n sfeer nog spreken over Wilders' agressieve aanpak? Hoe kun je je afschuw uiten? Hoe kun je nog een eigen toon aanslaan - de ene al harder dan de andere, de ene al verstandiger dan de andere - als elk individueel standpunt meteen collectief wordt: niet Herman van Veen, niet columnist zus-of-zo, maar 'de elite' demoniseert?

Vaak hoor je dan dat 'de rust moet terugkeren'. Maar als de rust eenmaal weg is, dan keert die niet terug op eenvoudig verzoek. Een groepje van tien, twintig mensen, die kun je tot bedaren brengen. Zestien miljoen Nederlanders, dat is wat veel. Als de emoties gespannen staan en een pak deelnemers voelt zich persoonlijk bedreigd, wie gaat er dan het eerst zijn toon matigen? Wij hebben er twintig jaar over gedaan om op een rustige, betrekkelijk onverschillige manier over het Belang en zijn kiezers te leren spreken. En bij ons is er niet eens iemand vermoord. Het zou me verbazen als het in Nederland sneller zou gaan.

De Standaard, 2009.11.14, Tom Naegels

UP

Nieuwe asielzoekers staan overal voor gesloten deur

BRUSSEL - Het aantal asielaanvragen neemt weer hand over hand toe. Noch Fedasil, noch de OCMW's bieden bijstand. Vluchtelingenwerk Vlaanderen dreigt ermee een tentenkamp op te zetten.

De asielcrisis sleept al meer dan twee jaar aan, en nog is het dieptepunt niet bereikt. Gisteren werd Fedasil opnieuw veroordeeld tot het betalen van dwangsommen. Het federale agentschap moet 500 euro per dag betalen voor elke asielzoeker die geen opvang krijgt. Aanleiding was een klacht van een man die op 10 november asiel aanvraagde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij werd doorverwezen naar Fedasil maar kreeg daar te horen dat er geen plaats was, waardoor hij de nacht op straat moest doorbrengen.

Fedasil telt ongeveer 16.500 structurele opvangplaatsen. Die zijn allemaal ingenomen. De voorbije maanden bracht het agentschap daarnaast zowat duizend asielzoekers onder in daklozencentra en hotels. Maar ook daar is de limiet bereikt.

Beterschap is er niet meteen op komst. Uit nieuwe cijfers van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen blijkt dat het aantal asielaanvragen weer met rasse schreden toeneemt. Vooral het aantal mensen dat voor het eerst asiel aanvraagt, stijgt opvallend. Dat is een nieuw gegeven. In januari waren er 998 zogenaamde enkelvoudige aanvragen, in oktober liefst 1.428.

Bizar is ook het sterk groeiende aantal aanvragen van Kosovaren, van nul in 2007 over 478 in 2008 tot 1.112 dit jaar. In oktober voert Kosovo zelfs de 'top tien' van de landen van herkomst aan, voor conflictgebieden als Afghanistan, Rusland en Irak. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft het raden naar de reden daarvoor.

De meeste van die nieuwe asielzoekers kunnen momenteel dus niet terecht bij Fedasil. CD&V-senator Nahima Lanjri meldde gisteren dat het agentschap de voorbije weken zowat duizend mensen doorstuurde naar de OCMW's. Fedasil bevestigt dat, maar wijst erop dat die maatregel conform de Opvangwet van 2007 is. In theorie betekent het dat asielzoekers weer financiële steun krijgen. Lanjri vindt dat onaanvaardbaar, omdat er op die manier een aanzuigeffect ontstaat. In de praktijk liggen de zaken enigszins anders. De OCMW's in de grootsteden, die de meeste mensen over de vloer krijgen, blijken namelijk evenmin bijstand te verlenen, ook al wegens overbevraging.

De woordvoester van Fedasil, Mieke Candaele, zegt dat alles in het werk wordt gesteld om nog dit jaar 700 nieuwe plaatsen vrij te maken. Midden volgend jaar zouden daar nog eens 700 plaatsen in containers moeten bijkomen.

Vluchtelingenwerk Vlaanderen is het wachten echter stilaan beu, en dreigt ermee een tentenkamp op te zetten. Waar dat zou gebeuren en hoeveel mensen er terecht zouden kunnen, is nog niet duidelijk.

De Standaard, 2009.11.14, Jan Desloover

[UP](#)

Niks nieuws onder de zon in Gents Roma-getto

BRUSSEL - De zowat veertig Roemeense Roma in de Gentse Rabotwijk leven nog in even erbarmelijke omstandigheden als twee weken geleden, toen ze voor het eerst werden opgemerkt door welzijnswerkers (DS 5 november). Het stadsbestuur werkt naar eigen zeggen aan een oplossing, maar heeft nog geen geschikte locatie gevonden. Het zou gaan om nachtopvang. De Roma zouden zich daar dagelijks voor moeten inschrijven.

In afwachting blijven ze waar ze nu al bijna vijf maanden hokken: in krotten in de vroegere stadstuintjes in de Rabotwijk. Stromend water is er niet, elektriciteit evenmin. Vrijwilligers en welzijnswerkers proberen hun grootste noden te lenigen. 'Woensdag was een hallucinante dag', zegt Lieven De Pril van de Welzijnsschakels Oost-Vlaanderen. 'Ze wisten niet dat het een feestdag was. Zowat alle winkels waren gesloten, waardoor ze nergens konden aankloppen voor overschotten aan eten en drank. Allemaal hadden ze honger. Wij zijn 35 broden en 36 flessen water gaan halen in een Turkse winkel. Je had hen moeten zien toen we arriveerden.'

De voorbije dagen is er een paar keer brand gesticht op de site, zegt De Pril. Niemand weet wie de schuldige is. Sindsdien houdt de politie een oogje in het zeil.

Het stadsbestuur luidde eergisteren de alarmbel in een brief aan de Europese, federale en Vlaamse overheden. Gent kreeg de voorbije drie jaar 3.300 Roma over de vloer, vooral uit Bulgarije en Slowakije. Er komen steeds meer klachten van de bevolking. 'Met de Turkse en Marokkaanse gemeenschap zijn we op de goede weg, maar nu ontstaan nieuwe problemen', zegt schepen Tom Balthazar.

Intussen circuleren ook steeds meer verhalen over een 'stille etnische zuivering' in de thuislanden van de Roma. In Slowakije, bijvoorbeeld, zouden lokale overheden hen geld toestoppen om naar België of Engeland te verkassen. In ruil moeten ze een document ondertekenen waarin ze verklaren dat als ze terugkeren, ze het geld moeten teruggeven en zich opnieuw moeten inschrijven op een wachtlijst voor sociale bijstand. Nog in Slowakije zou Linux IV, een getto dat in 1995 uit de grond werd gestampt voor de Roma, leeglopen door aanhoudende pesterijen en haatcampagnes.

De Standaard, 2009.11.14, (dsl)

[UP](#)

PS wil asielzoekers opvangen in openbare gebouwen

De PS wil zo snel mogelijk openbare gebouwen tijdelijk ter beschikking stellen voor de opvang van asielzoekers. Dat maakten de Franstalige socialisten zaterdag bekend.

De partij wil het leger, de civiele bescherming, de Regie der Gebouwen en andere overheidsdiensten mobiliseren om noodoplossingen te zoeken om honderden vluchtelingen, die een asielaanvraag hebben ingediend, "waardig en gepast" op te vangen.

Spoed

Volgens de PS kunnen openbare gebouwen snel worden vrijgemaakt. Op initiatief van staatssecretaris Philippe Courard (PS) (foto) en in overleg met Fedasil en andere betrokken diensten zijn al verschillende gebouwen geïdentificeerd. "De opvang in die gebouwen moet met spoed gedeblokkeerd worden", schreef de partij in een mededeling.

Courard wil dankzij de gebouwen tegen eind dit jaar 454 nieuwe opvangplaatsen creëren. Tegen december volgend jaar zouden er 2.134 plaatsen moeten zijn. "Maar de opening van nieuwe plaatsen vraagt tijd. In afwachting mogen we niet blind blijven voor de kritieke situatie van honderden asielzoekers", aldus de PS.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.14

UP

"Te veel migranten in mijn land", vindt helft Europeanen

De meeste Europeanen bekijken de islam negatief en het jodendom positief.

De helft van de Europeanen vindt dat er in hun land te veel migranten wonen. Over het algemeen heeft één op twee Europeanen vooroordelen tegenover migranten, religieuze groepen of minderheden, zo blijkt uit een Duits rapport dat 8.000 Europeanen uit acht landen heeft ondervraagd.

Pro joden, contra islam

Over religies stelt de studie dat 54 procent van de ondervraagden de islam een intolerante religie vinden. Van de ondervraagden meent 22 procent dat de meeste moslims het terrorisme rechtvaardigen. Over joden is men wel positief: 62 procent vindt dat joden de cultuur verrijken.

Holebi's

43 procent wijst gelijke rechten voor homoseksuelen af. In de Oost-Europese landen is de vijandigheid tegenover holebi's het grootst, in Nederland het kleinst. Zo vindt 88 procent van de Polen dat homo's en lesbiennes niet mogen huwen, in Nederland vindt 83 procent dat het juist wel mag.

Nog in Polen vindt 87 procent van de ondervraagden dat getrouwde vrouwen hun rol als moeder serieuzer moeten nemen. (anp/edp)

De Morgen, 2009.11.14

UP

Vraag wordt groter dan gedacht

Eenmalige regularisatiecampagne toont stilaan ware proporties

BRUSSEL - De eenmalige regularisatiecampagne is twee van de drie maanden ver. Dat vraagt om een tussenstand. De Dienst Vreemdelingenzaken kan die niet geven. Maar een kleine oefening leert dat deze campagne even groot wordt als die van het jaar 2000. Toen kreeg de overheid 37.000 aanvragen, goed voor meer dan 55.000 illegalen. Uiteindelijk werden er toen 50.000 geregulariseerd.

Much ado about nothing, zo zou je de regeringsvriendelijke berichten kunnen samenvatten die de voorbije maanden over de eenmalige regularisatiecampagne (tussen 15 september en 15 december) circuleerden.

Nadat de federale regering in juli een akkoord had bereikt over duidelijkere en eenmalige regularisatiecriteria zei een regeringsbron dat er ongeveer 25.000 illegalen zouden worden geregulariseerd, veel minder dan de 50.000 tot 100.000 die eerst werden verwacht.

Het bewijs leek bij de start van de campagne ook snel geleverd: tijdens de eerste dagen bleef het vrij rustig aan de loketten van de grootsteden. De stormloop die alom werd gevreesd, bleef uit.

Maar daar denkt niet iedereen zo over. 'Ik heb dat cijfer nooit geloofd', zegt een minister.

Nu de regularisatiecampagne twee maanden ver is, trekt de mist stilaan op.

Wie een tussenstand wil opvragen, vangt overal bot. 'We hebben geen zicht op het aantal dossiers dat al is ingediend', zegt een topambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). 'Op 10.000 dossiers na kunnen we ook niet voorspellen waar we zullen stranden.'

Maar een kleine oefening en prognose leert dat deze campagne veel groter wordt dan velen hadden verwacht (of hebben laten uitschijnen). De campagne lijkt zelfs even groot te worden als die van het jaar 2000. Toen dienden meer dan 55.000 illegalen een aanvraag in (via 37.000 dossiers). Uiteindelijk kregen iets meer dan 50.000 van hen (of 32.000 aanvragen) een positief antwoord. Ook toen was er fraude die ten dele werd gecounterd.

Belastingen

Illegalen die een nieuw regularisatiedossier willen indienen, moeten dat doen bij de gemeente waar ze wonen. Uit een rondvraag van De Standaard blijkt dat in de dertien Vlaamse centrumsteden sinds 15 september al bijna 3.000 nieuwe dossiers zijn ingediend. Voor de negentien gemeenten in Brussel staat de teller op iets meer dan 4.000.

Voor Wallonië zijn geen cijfers bekend. Maar als we weten dat er aan Franstalige kant de helft minder illegalen wonen dan in Vlaanderen - dat wordt toch regelmatig beweerd - staat de teller daar op ongeveer 1.500.

De eenmalige regularisatiecampagne duurt nog goed een maand. Wie zijn dossier nog wil indienen, moet zich dus reppen. En dat beginnen de steden te merken. Zowel Antwerpen als Gent zeggen dat ze een versnelling hoger moeten schakelen. Illegalen die lang hebben gewacht om hun dossier in te dienen, beginnen dat nu wel te doen. Ook de advocaten geraken stilaan rond met de dossiers van hun cliënten.

'Met de regularisatie is het zoals met de belastingen, de mensen wachten zo lang mogelijk om hun dossier in te dienen. Die ervaring hadden we ook bij de vorige campagne', zegt Monica De Coninck, OCMW-voorzitter in Antwerpen.

Volgens De Coninck gaat het aantal aanvragen de jongste dagen 'pijlsnel de hoogte in'. 'Ik verwacht de laatste maand 150 nieuwe dossiers per dag. Aan dat tempo komen we tegen 15 december aan minimaal 4.000 dossiers. Het kunnen er zelfs 5.000 zijn. En in het slechtste geval zelfs 6.000. Deze campagne wordt zeker even groot als die van 2000.'

Ook Gent en de stad Brussel bereiden zich nog voor op een verdubbeling van het aantal dossiers in de laatste maand. 'Al kan het ook nog het drievoudige worden', klinkt het in de hoofdstad.

Bachten de Kupe

Een verdubbeling, dat gaat dus om 17.000 nieuwe dossiers in drie maanden tijd of pakweg 27.000 illegalen. Achter één dossier zitten immers meerdere personen. Bij de regularisatiecampagne van het jaar 2000 lag het gemiddelde op 1,6. Dat zal nu niet anders zijn. 'In Antwerpen zitten we zelfs aan 2 personen per dossier', zegt De Coninck.

Dit cijfer blijft een minimum, omdat het onmogelijk te achterhalen valt hoeveel mensen ook in Scherpenheuvel, Bachten de Kupe en alle andere plattelandsgemeenten een dossier indienen.

Bovendien slaat dit cijfer alleen op de nieuwe dossiers van illegalen die nog geen regularisatieaanvraag bij DVZ hebben lopen. Er zijn echter ook een pak illegalen die al jaren geleden een regularisatieaanvraag hebben ingediend. Zij hoeven alleen maar een aanvulling in te dienen. Dat moeten ze rechtstreeks bij DVZ doen en kan via een eenvoudige mail.

'We hebben zo al heel wat aanvullingen binnen gekregen', zegt een topambtenaar van DVZ. 'Voor cijfers is het te vroeg. Maar het kan best zijn dat tegenover elk nieuw dossier één aanvulling staat.' Nog eens 17.000 dossiers dus.

Een overschatting? Misschien. Voor Antwerpen alleen zou het gaan om 10.000 illegalen die wachten op een beslissing van DVZ. Veel hangt af van hoe goed zij zijn geïnformeerd door de ngo's. Wachten zij hun lopende procedure af, op goede hoop, of proberen ze toch van de eenmalige criteria te profiteren? De stad gaat uit van dit laatste.

En dat blijkt ook uit het werk dat de Centra voor Algemeen Welzijnswerk hebben.

'Ik probeer al een hele tijd bij de CAW's te polsen hoeveel dossiers zij hebben, maar overal hoor ik dat ze het te druk hebben met de illegalen om statistieken bij te houden', zegt Pol Van Camp van de vzw Recht op Migratie. Zelf zegt hij al honderden illegalen te hebben gesproken en begeleid.

Bovendien steken ook veel steden een handje toe. De stad Gent, bijvoorbeeld, heeft al meer aanvullingen geregistreerd en doorgestuurd dan nieuwe dossiers, terwijl dat eigenlijk haar taak niet is. 'Maar als de mensen aan ons loket staan, kunnen we hen toch moeilijk weigeren.'

De Standaard, 2009.11.14, Yves Delepeleire

UP

Allochtonen manifesteren voor gelijke kansen in Antwerpen

Een veertigtal allochtonen manifesteerde vandaag op het Antwerpse Sint-Jansplein voor godsdienstvrijheid en gelijke kansen in het onderwijs en op de arbeidsmarkt. Eind september lokte een soortgelijke manifestatie nog honderdvijftig deelnemers.

Organisator van de manifestatie is de vzw Vrije Keuze. Die ontstond in juli uit een vrouwengroep, samengesteld uit leerlingen van het Atheneum Antwerpen, mama's en sympathisanten, die zich gezamenlijk verzetten tegen het ingevoerde hoofddoekenverbod.

Voldoende motivatie

Los van dat hoofddoekenverbod klagen ze ook de ongelijke kansen in het onderwijs aan. "Na tien jaar

gelijkekansenbeleid ondervinden wij nog altijd ongelijkheid tussen allochtone en autochtone leerlingen", vertelt Mina Cheeba van Vrije Keuze. "Onze jongeren brengen voldoende motivatie voor de dag, maar hun potentieel wordt nog te vaak niet aangesproken."

Bruin mannen

Daarnaast deden de manifestanten ook hun beklag over de ongelijke kansen voor allochtonen op de arbeidsmarkt. Cheeba verwees onder meer naar de discriminatie van allochtonen bij interimkantoren. "Sommige klanten zeggen letterlijk dat het kantoor geen 'bruin mannen' moet sturen." De politie hield heel de manifestatie discreet een oogje in het zeil, maar moest niet ingrijpen. (belga/adb)

De Morgen, 2009.11.15

[UP](#)

Asielzoekers gevat na aantal inbraken

Twee inbrekers drongen zondagochtend rond 4u binnen in restaurant-brasserie 't VoorHuys aan de Bredabaan in Merksem.

Met behulp van de beelden van de bewakingscamera's kon de Antwerpse politie de jonge kerels kort daarna in de omgeving klissen. Het ging om een 17-jarige Albanees en een 18-jarige Kosovaar. Beiden wonen in het asielcentrum in Hoogboom (Kapellen).

Vermoed wordt dat ze zaterdagavond ook een vijftal inbraken in Kapellen pleegden. Daar werd ingebroken (of gepoogd) in drie woningen aan de Zilverlindendreef, maar werd geen buit gemaakt. Dieven bezochten ook de woning van feestzaal Hortensiahoeve aan de Ruyselveltslei.

Verder onderzoek moet uitmaken of de jongeren ook deze feiten pleegden.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.16

[UP](#)

Brussel wentelt problemen af op Antwerpse armen

Het Antwerpse sociaal beleid staat onder druk. Het OCMW van Antwerpen krijgt bijna drie miljoen euro minder toelage van de stad.

De begroting van het OCMW staat in 2010 met bijna dertig miljoen euro in het rood. Dit alles doet zich voor op het moment dat de gevolgen van de economische crisis zichtbaar worden.

Een aantal projecten rond kinderen in armoede, gezinsplanning en intrafamiliaal geweld wordt niet uitgebreid, ondanks de enorme nood. Het is pijnlijk dat de stad Antwerpen bespaart op zijn sociaal beleid in het Europees jaar voor de bestrijding van de armoede.

Wie zijn ogen openhoudt, merkt de toenemende armoede ook. Onlangs zag ik een man in het warenhuis de restjes van de gemalen koffie in een zakdoekje schrapen. Een beetje verder in dezelfde supermarkt deed een vrouw de broodkorsten aan de snijmachine in een plastic zakje om mee naar huis te nemen. Dit zijn de schrijnende verhalen van vlees en bloed achter de cijfers.

Het afgelopen jaar klopten duizend mensen meer aan bij het OCMW voor financiële steun. De werkloosheid in Antwerpen steeg met een kwart. De schuld van de financiële problemen bij het OCMW ligt niet alleen bij het stadsbestuur.

Vlaanderen en de federale overheid wentelen steeds meer hun verantwoordelijkheid af op de gemeenten en de steden. De gevolgen van de regularisaties en vooral de soepele criteria rond gezinshereniging vragen extra inspanningen van het OCMW. Door een gebrek aan opvangplaatsen worden asielzoekers na vier maanden naar de OCMW's gestuurd voor financiële steun.

Tweemaal raden welke stad de grootste rekening krijgt gepresenteerd? De werkloosheid treft vooral de steden, maar Vlaanderen legt besparingsmaatregelen op aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling. Het actief begeleiden van laaggeschoolde werkzoekenden in de sociale woningblokken wordt op de lange baan geschoven.

In de zoektocht naar geld wil de federale overheid de budgetten voor de contracten met de grootsteden van 67 miljoen euro verminderen naar 40 miljoen euro. Antwerpen zou ruim vijf miljoen euro minder krijgen.

De Vlaamse en federale beleidsvoerders kunnen zich misschien trots op de borst kloppen voor hun rekenwerk, maar

ondertussen schuiven steeds meer mensen aan voor de laatste korstjes aan de broodsnijmachine.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.16, Sascha VAN WIELE

[UP](#)

OCMW Antwerpen staat voor 30 miljoen in het rood

De OCMW-begroting van de stad Antwerpen voor 2010 zit met een tekort van bijna dertig miljoen euro. Enkele sociale projecten, onder meer rond kinderen in armoede en intrafamiliaal geweld, worden tijdelijk bevroren.

De stad Antwerpen bespaart 2,75 procent op haar budget. Dat betekent bijna drie miljoen euro minder aan toelage voor het OCMW.

Daardoor worden projecten rond kinderen in armoede, gezinsplanning en intrafamiliaal geweld ondanks de grote nood niet uitgebreid.

Door de crisis klopten duizend mensen extra aan bij het OCMW voor financiële hulp.

De regularisatie zorgt op haar beurt ook voor meer uitgaven. "Dat komt allemaal samen op een tekort van bijna 30 miljoen euro in 2010", zegt OCMW-voorzitster Monica De Coninck.

Gazet van Antwerpen, 2009.11.16

[UP](#)

Regularisatie illegalen doet Antwerps OCMW in het rood gaan

Het OCMW van Antwerpen zit volgend jaar met een tekort van dertig miljoen euro. Volgens voorzitster Monica De Coninck leidt de regularisatie van illegalen tot meer aanvragen om steun. Ook de economische crisis heeft ertoe geleid dat er duizend steuntrekkers zijn bijgekomen. Het OCMW kan daarom enkele sociale projecten, onder meer rond kinderen in armoede en intrafamiliaal geweld, tijdelijk niet uitbreiden.

De Morgen, 2009.11.16, (sps)

[UP](#)

België verliest pluimen in corruptie-ranglijst

BRUSSEL - België zakt van de 18de naar de 21ste plaats in de corruptiebarometer van Transparency International. België strandt dit jaar op de 21ste plaats en daalt 3 plaatsen in het CPI-klassement ten opzichte van vorig jaar. Zonder rekening te houden met de landen van Oost-Europa, Cyprus en Malta, bekleedt België de 10de positie in Europa (het 'oude' Europa van 15), na Denemarken, Zweden, Finland, Nederland, Luxemburg, Duitsland, Ierland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk.

Volgens Transparency International Belgium is dat te wijten aan het gebrek aan regels en preventieve instrumenten voor het signaleren van onregelmatigheden. Zo heeft een ambtenaar de wettelijke verplichting om de procureur des Konings op de hoogte te brengen van elk misdrijf vastgesteld tijdens de uitoefening van zijn ambt, maar wordt hij niet gesteund in die plicht, geeft Transparency International Belgium aan. "De wet voorziet geen sanctie als hij het feit niet meldt, en bovendien bestaat er geen administratieve onderzoeksinstelling meer waar de ambtenaar zich tot kan richten bij vermoedens - het Hoog Comité van Toezicht werd afgeschaft na de Agusta-affaire." Bovendien heeft België nog altijd geen wettelijke regeling voor de bescherming van 'klokkenluiders', klaagt de organisatie aan.

Onderaan het klassement staan instabiele landen waar de instellingen diep getekend zijn door aanhoudende conflicten: Somalië, Afghanistan, Myanmar, Soedan en Irak. Bovenaan staan Nieuw-Zeeland en Denemarken, op de voet gevolgd door Singapore, Zweden en Zwitserland.

De Standaard, 2009.11.17, wdp

[UP](#)

De islam is een deel van Vlaanderen

Europajournalist en publicist Paul Goossens schrijft Yves Desmet een antwoord op zijn essay over het islamdebat in ons land.

"Als de islamcritici vaak makelaars in angst zijn, dan zijn er ook producenten van slachtofferschap die met mooie

maatschappijanalyses, waarin zelfs een grond van waarheid zit, de illusie creëren dat je niet langer verantwoordelijk zou zijn voor je eigen daden", schreef Yves Desmet zaterdag in een opmerkelijk essay. Daarin legt hij onder meer uit waarom hij Paul Goossens tot die "producenten van slachtofferschap" rekent. Goossens heeft een repliek klaar.

Met de nieuwe Europeanen, met de nieuwe Vlamingen.

Het islamdispuut heeft het debat over migratie en integratie overwoekerd en de promotoren van de onverzoenlijke tegenstelling krijgen meer bijval. Van "vrijzinnig links", van de fundi's van de Verlichting, van de liberale en nationalistische populistten. Dat Yves Desmet allergisch is voor "klein links" was al geruime tijd bekend. Uit zijn essay over het islamdebat blijkt dat de allergie verontrustend is uitgedijd. Hij baalt nu ook van "welmenend links". Zaterdag presteerde Desmet het om van "welmenend links" - bestaat er ook "slechtmenend links"? - een van de hoofdschuldigen van het ontspoorde islam-debat te maken. Samen met de islamcritici kozen ze immers voor de radicale polemiek, het spelen op de man en de grove veralgemening. Met alle kwalijke gevolgen van dien: polarisatie. Met zijn bijdrage hoopt Desmet de discussie weer zin voor nuance bij te brengen.

Daarvoor bedient de auteur zich van... grove veralgemening. Het belang en de invloed van "welmenend links" wordt compleet overschat, die van de islamofoben onderschat. Volgens Desmet is de linkerzijde een zootje producenten van slachtofferschap, negationisten van de persoonlijke verantwoordelijkheid en extreem tolerant. Tien jaar terug, toen het migratiedebat nog niet gekaapt was door de islamcritici, sloeg die kritiek misschien ergens op. Vandaag is die totaal naast de kwestie.

In het islamdebat doet de linkerzijde nauwelijks mee, ze kijkt de andere kant op, laat het initiatief en het hoge woord aan bejaarde, blanke mannen, de curatoren van het "Groot Museum van elitaire angsten en bekrompenheid". Hooguit is er een enkeling die waarschuwt dat de migratieproblematiek niet verengd mag worden tot cultuur, religies en beschavingen. Dat er ook een sociale dimensie is. Het echte weerwerk komt van de nieuwe Belgen. De jonge vrouwen en mannen die we nog steeds allochtonen of vreemden noemen en van de mediabaronnen nauwelijks een stem in de pers krijgen. Ze horen er niet bij, tenzij als alibi. Ook in het artikel van Desmet. Er worden slechts twee moslims (Dalia Mogahed en Sami Zemni) opgevoerd, de rest (dertien in totaal) zijn oude Belgen op leeftijd.

Uitzichtloos dogma

Het is veelbetekenend dat Desmet dit onevenwicht in het islamdebat niet eens signaleert en nog minder als problematisch ervaart. Die blindheid heeft gevolgen. In plaats van de dialoog te verruimen, sluit zijn essay deuren. Het werd een afrekening onder (ex-) vrienden (?), boven de hoofden van de betrokkenen, de nieuwe Belgen. Nochtans zijn zij het best geplaatst om het desastreus dogma dat moderniteit en islam absoluut onverzoenbaar zijn, onderuit te halen. Benno Barnard & co. zijn er rotsvast van overtuigd dat beiden absoluut incompatibel zijn. De verschillen tussen de islam en de waarden van onze "joods-christelijke beschaving" - een begrip dat Barnard te pas en te onpas gebruikt - zijn onoverbrugbaar. Hoezeer Barnard en zijn echo Wim Van Rooy dit dogma met krantenknipsels, kreten en referaten tot objectief feit proberen op te tillen, het blijft een totaal uitzichtloos dogma.

Ook al raadt Paul Scheffer het gebruik van het woord islamofob af, ik doe het toch. Barnard & co. verdienen dat etiket. Niet wegens de tonaliteit van hun stellingen, wel wegens de inhoud. Yves Desmet krijgt dat woord niet uit zijn pen en houdt het bij het neutrale islamcritici. Dat geeft het gezelschap en hun standpunten een onterecht serieus, maar bovenal leidt het de aandacht af van het destructieve van hun benadering. We hebben hier, zoals Geert Mak schreef, niet alleen met makelaars in angst te maken, maar evenzeer met de aanjagers van de frontale en de totale confrontatie. Hoe kan het ooit tot de verzoening komen, waar Scheffer voor pleit, als de ontvangende gemeenschap de verzoening - zou "redelijk compromis" geen betere formulering zijn? - een gevaarlijke utopie en "iedere hoofddoek, een vlag geplant in het hart van het westen" noemt?

Niet de benadering van Scheffer, wel het confrontatiepleidooi zit momenteel in de lift. Twintig jaar geleden, zo merkte Mark Elchardus onlangs in Knack op, sprak men over migranten, tien jaar terug over allochtonen, nu gaat het bijna uitsluitend over moslims. Elk debat over integratie is onderhand tot een debat over de islam verengd. Dat hebben we ondermeer aan de val van de Berlijnse muur, nine eleven en de war on terror te danken, want het gaat hier allerm minst om een puur Vlaams gebeuren. "Het wegvallen van de communistische vijand", aldus Tzvetan Todorov zaterdag in De Standaard, "heeft de identiteit van het westen verzwakt. We moesten die vijand elders gaan vinden. Dat is een van de redenen waarom op internationaal vlak de islamitische vijand tot grote bedreiging wordt uitgeroepen." Over de internationale islam moet je ondertussen bij Todorov, een Bulgaarse emigrant, niet meer beginnen. "Het is een fantasma, het is onze nachtmerrie."

Kruistocht

Met de komst van Barack Obama lijkt het erop dat de VS de verdwazing uit het Bushtijdperk hebben ingezien. "Laat er geen twijfel over bestaan", aldus de Amerikaanse president op 4 juni in Caïro, "de islam is een deel van Amerika." Dat is het tegendeel van wat Philip Dewinter, Jean-Marie Dedecker, Wim Van Rooy en Benno Barnard schreven en blijven schrijven. Op dat punt zijn ze allemaal perfect inwisselbaar. Als er al meningsverschillen zijn gaat het om details, niet over de essentie. Allemaal verdedigen ze het dogma dat de islam haaks op onze westerse waarden en levenswijze staat.

Alleen reeds bij de suggestie van incompatibiliteit krijgt Mark Elchardus rillingen. "Dan kun je ook maar meteen zeggen: we gaan die moslims verdrijven of vergassen."

Daar ligt het fundamentele meningsverschil met de islam-bashers. Ze suggereren de incompatibiliteit niet, ze poken en ze stoken de "beschavingsoorlog" voortdurend op. Toch onthouden ze hun kiezers of lezers het even logische als onvermijdelijke slot van hun rekwisitoor: de totale confrontatie en hoe het dan verder moet. Deportatie? Verbod van alle islamitische symbolen? Een nieuwe kruistocht? Een invasie van het Midden-Oosten of toch maar een ouderwetse godsdienst- en burgeroorlog? De enige die tot dusver een tipje van de sluier lichtte, was Wim Van Rooy, in een gesprek met Ico Maly voor radio Klara. Hij nam toen het woord "verdrijven" in de mond...

Echte dialoog

Het islamdispuut heeft het debat over migratie en integratie overwoekerd en de promotoren van de onverzoenlijke tegenstelling kunnen op groeiende bijval rekenen. Bij "vrijzinnig links", bij de fundi's van de Verlichting, bij de liberale en nationalistische populistten, bij de claques van Europese superio-riteit. Het blijft wachten op Europese en Vlaamse toppolitici die durven zeggen: "Laat er geen twijfel over bestaan, de islam is een deel van Europa en Vlaanderen." Dan pas kan de echte, inclusieve dialoog van start gaan.

De Morgen, 2009.11.17

UP

Gent start onderzoek naar politieoptreden op betoging

Daniël Termont, burgemeester van Gent, heeft een onderzoek bevolen naar het politieoptreden tijdens een betoging op 10 november in zijn stad. Daarbij werden 409 mensen opgepakt en bestuurlijk aangehouden. Veel arrestanten klaagden achteraf dat ze niets met de betoging te maken hadden.

Op 10 november betoogde het extreem-rechtste Nieuw-Solidaristisch Alternatief in Gent. Daarop volgde een tegenbetoging van de Actief Linkse Studenten. Volgens de politie hielden die laatsten zich niet aan het afgesproken parcours.

Protest tegen politieoptreden

Het kwam tot schermutselingen tussen betogers en politieagenten. De politie pakte daarbij 409 mensen op. In de dagen na de arrestaties werd het protest tegen het politieoptreden steeds luider. Veel mensen die werd opgepakt, claimden dat ze slechts toevallige passanten waren en niets met de betogers te maken hadden. Er zou zelfs een scoutsgroep uit Brugge zijn afgevoerd.

Burgemeester Termont opent nu een intern onderzoek. Alle klachten van arrestanten worden bovendien gebundeld en overgemaakt aan het comité P, dat de politiediensten controleert.

Ongeoorloofde methoden

In de gemeenteraad gisteravond distancieerden zowel de burgemeester als dienstdoend korpschef Frederik Van Belle zich van ongeoorloofde methoden. "Als personen onheus behandeld zijn, zullen verontronschuldigungen volgen."

Wie kan aantonen dat hij ten onrechte werd opgepakt, hoeft geen combitax te betalen. Dat is belasting die moet betaald worden door mensen die worden afgevoerd in een politievoertuig.

De Morgen, 2009.11.17

UP

OM afgestraft in mensenhandelzaak

ALKMAAR - De rechtbank in Alkmaar heeft maandag het Openbaar Ministerie (OM) niet-ontvankelijk verklaard in een rechtszaak over mensenhandel.

De rechters voelen zich misleid door de aanklagende instantie, omdat de officier van justitie weigerde delen van het dossier te verstrekken aan de rechtbank en aan de verdediging.

Justitie had vier Bulgaren en een Nederlander voor de strafrechter gebracht, omdat zij tussen 2000 en 2007 Bulgaarse meisjes onder valse voorwendselen naar Nederland zouden hebben gelokt.

Die werden vervolgens gedwongen om in de prostitutie te werken, onder meer in Alkmaar, aldus het OM.

De rechtbank vindt dat door de handelwijze van de officier van justitie ernstige inbreuk is gemaakt op de beginselen van een behoorlijke procesorde. Zo werd een selectie van tagesprekken overgelaten aan tolken, terwijl zij daar niet toe

bevoegd zijn en werden er geen processen-verbaal opgemaakt van het onderzoek van Nederlandse politieagenten in Bulgarije. Ook meende de rechtbank dat het OM niet op zoek was naar de waarheid, maar dat zij alleen zocht naar belastende verklaringen tegen de verdachten.

Het OM in Alkmaar gaat in hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank. Het OM vindt de sanctie van de rechtbank buitenproportioneel en vindt dat de rechtbank deze zaak moet behandelen. Het OM meent dat zij haar uiterste best heeft gedaan om aan alle opdrachten van de rechtbank te voldoen. Ook al gingen die opdrachten in de ogen van het OM soms erg ver.

Het OM verwierpt dat zij de belangen van de verdachten zou hebben geschaad en dat zij de rechtbank heeft misleid. De suggestie dat het OM tijdens verhoren alleen op zoek was naar belastende verklaringen in plaats van naar de waarheid is volgens het OM niet waar.

de Volkskrant, 2009.11.17

UP

REAGEER!

Den Dagklapper...